

בס"ד

מחזור תפילה אישי ליום הכיפורים

מותאם לתפילות יחיד בלבד

✧ נוסח עדות המזרח ✧

ליום הכיפורים התשפ"א

נערך ע"י יעקב נמן, רב קהילת "יחד" - פסגת אונו
המחזור נערך בזמן קצר לזיכוי הרבים, לפיכך לא היה זמן להגהות רבות
אודה מאד לכל הערה והארה - 050-9010586

לתשומת לב:

- עיקר מצוות היום הם חמשת עינויי הגוף:
1. איסור אכילה ושתיה, 2. איסור סיכה במשחות ושמנים
3. איסור רחיצה (לתענוג) 4. איסור נעילת נעלי עור
5. איסור תשמיש המיטה

יחד עם זאת, חולים שיש בהם סכנה חייבים לאכול!
בכל ספק לגבי חולה אם יש בו סכנה או לא
יש להיוועץ ברופא וברב מורה הוראה.

**צוותי רפואה, חולים, קשישים, נשים המטופלות בילדים וכיו"ב
יכולים להסתפק בקטעי התפילה העיקריים שהם:
בערב: קריאת שמע ותפילת העמידה של ערבית,
ובבוקר: ברכות השחר וברכות התורה, קריאת שמע ותפילת העמידה
של שחרית ויודוי אחד (מתוך 10 היודויים של יום כיפור)
כשיש יותר אפשרות - חשוב להוסיף את תפילות הלחש של מוסף,
מנחה ונעילה.**

במחזור זה הובאו קטעי התפילה העיקריים
בכתב גדול יותר

כותרות והסברים הובאו בגופן שונה

על מנת לחסוך במקום,
כאשר קטעי תפילה זהים חוזרים על עצמם
הבאנו הפניה למיקום קטע התפילה
עם ציון מספר העמוד והסימן הזה: <<

”כל נדרי”

פיוט פתיחה: ”לך אלי”

לך אלי תשוקתי
לך אלי תשוקתי. בך חשקוי ואהבתי:
לך לבי וכליותי. לך ריחי ונשמתתי:
לך ידי לך רגלי. וממך היא תכוונתי:
לך עצמי לך דמי. ועורי עם גויתי:
לך עיני ורעיוני. וצורתי ותבניתתי:
לך ריחי לך כחי. ומבטחי ותקוותי:
לך לבי ודם חלבי. כשה אקריב ועולתי:
לך יחיד בלי שני. לך תודה יחידתי:
לך מלכות לך גאות. לך תאות תהלתתי:
לך עזרה בעת צרה. יהיה עזרי בצרתי:
לך אוחיל בעת אכיל. פיולדה באנחתי:
לך שברי רפא שברי. ואת צירי ומכתתי:
לך אהמה ולא אדמה. עדי תאיר אפלתתי:
לך נצח בך אבטח. ואתה הוא אילותתי:
לך אזעק בך אדבק. עדי שובי לאדמתתי:
לך אני בעודי חי. ואף כי אחרי מותי:
לך אודה ואתודה. עלי חטאי ורשעתי:
לך ישעי סלח רשעי. ואת פשעי ואשמתתי:
לך אכף ואפרש כף. שמע נא את תחנותי:
לך אבכה בלב נדכה. רב שיחי ותוגתי:
לך חסד לך חמלה. חמול על כל תלאותי:
וגדול מנשוא חטאי. וגדלה יד משוכתי:
ולכו גדלו צירי. וקצרתי וריעתי:
ואוי עלי וקה לי. אם תדינני פרשעתי:
ויצרי צוררי תמיד. כמו שטן לעמתי:
יעצני ופתני. במועצות לרעתי:
ועליו לא עלי בלתו. חמסי עם תלונתי:
ועת יעלו עלי לבי. עונותי במשתי:
מאד אפחד וגם ארעד. מאד יגדל מהומתי:
וארגז עת אהי זוכר. לפניה מעותתי:
ואעמד נגדה ערום. ומה תהיה תשובתי:

ביום כי יענה כחשי. ואכל מפרי דתי:
ויבאו ימי שלום. ותקרב עת פקדתי:
ושמעה עת שמעתי. מהו. מאד ועתי ונראתי:
ומי יעמד לפני. ומי יהיה תמונתי:
ואיך חשבון לך אתו. ואיך אצדק בטענותי:
ואשמתי וארבותי. ובגדתי ובזייתי:
וגולתי וגנבתי. הרעותי והרשעתי:
וגם ודתי וחססתי. וחסאתי והחטאתי:
וטעיתי ונעצתי. וכזבתי וכפרתי:
ולוצצתי וגם לצתי. ומרדתי ומריתי:
ונאצתי ונאפתי. וסורתי וסרחתי:
ועויתי והעויתי. ופשעתי ופגמתי:
וצרתי וצערתי. ומללתי ומלקללתי:
ורשעתי ושחתתי. ותעבתי ותעיתי:
וסרתי מדרכיך. וכסתני כלמתי:
והגדלתי עשות רשע. והחזקתי ברשעתי:
וכחשתי וימללתי. ועשקתי ורצותי:
וחטאתי בראשיתי. ורשעתי באחריתי:
ואשמתי בילדותי. ובגדתי בזקנתי:
ובחלתי בתורתך. ובחרתי בתורתתי:
ועזבתי רצונך. והלכתי בתאוותי:
והשלמתי רצון יצרי. ולא בנתי לאחריתי:
והרביתי להוסיף חטא. עלי רשעי וחובתי:
ולכן כסתה פני. כלמתי וגם בשתי:
ואין לי בלתך מנוס. וממך היא סליחתי:
ומוחל בלתך אין. ומאתך מחילתי:
ואם תביא במשפט עב דך מה היא גבורתי:
ומה אני ומה חיי. ומה כחי ועצמתי:
כמש נדף מאד נהדף. ואיך תזכר משוגתי:
ונאלמתי ונכלמתי. וכסתני כלמתי:
רצונך אשאלה תמיד. למלאות את שאלתי:
והרב כבסני. מעונותי וחסאתי:
והבט רוב תלאותי. ודלותי בגלותי:
ואל נא תעלם אונך. לרוחתי לשועתי:
ערוב עבדך לטובה גם. אמור נא די לצרתי:

”כל נדרי”

וְהַעֲוֹנָה בְּהַר סִינַי לַמֶּשֶׁה. וּבִשְׂרָתוֹ בְּטוֹבָהּ בְּגֵאוּלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה לְאַהֲרֹן בְּקִטְרֶת. וְגַם פִּינְחָס עֲנִיתוֹ בְּפִלְלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה יְהוֹשֻׁעַ וְעֲלִי. וְגַם חֲנָה בְּהִתְחַנְּנָה בְּמִלּוֹת:
וְהַעֲוֹנָה שְׂמוּאֵל בְּתַשׁוּעוֹת. וְהַעֲוֹנָה עֲלֵי מִשְׁבֵּר לְחִלּוֹת:
וְהַעֲוֹנָה שְׁלֹמֹה רַב שְׁלוֹמוֹת. וְגַם דָּוִד אֲשֶׁר שָׁר לָךְ בְּמַעֲלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה לְאַלְיָהוּ בְּפָרְמֵל. וְאִשׁ יִרְדָּה וְאַכְלָה מֵאֲכָלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה בִישַׁע לְאַלְיִשָׁע. וְחִזְמִיָּה עֲנִיתוֹ בְּתַעֲלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה בְּלֵב הַיָּם לְיוֹנָה. וְהוֹצֵאתוֹ לְאוֹרוֹת מֵאֲפִלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה חֲנַנְיָה וְעֲזַרְיָה. וּמִיִּשְׂאֵל בְּהַצְלוֹת לְהַפְלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה לְדָנְיָאֵל בְּרַחֲמָיו. וּמִלְאָךְ חֲלָצָהּ מִשְׁחָלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה לְמֶרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר. וְהַפְּכֵת יְגוֹנוֹתָם לְגִילוֹת:
וְהַעֲוֹנָה בְּמוֹ עֶזְרָא לְעֲזָרָא. וְחַשְׁמוּנִים עֲנִיתָם בְּחִילוֹת:
וְהַעֲוֹנָה בְּתוֹךְ מַעְגָּל לְחֹנִי. בְּעֵת נִשְׁבַּע בְּשִׁמְךָ רַב פְּעֻלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה לְכָל צְדִיק וְחַסִּיד. אֲשֶׁר הָיוּ בְּכָל דּוֹר בְּקָהֳלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה אֲנִיּוֹת יָם בְּסַעֲרוֹת. וְהַעֲוֹנָה לְמִתְעַנֶּה בְּמַחְלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה לְהוֹלְכִים בְּיִשְׁמֹן. וְהַעֲוֹנָה אֲסִירִים בְּכַבְּלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה לְכָל צוֹעֵק וְקוֹרָא. וְכָל בָּאִים לְפָנֶיךָ לְחִלּוֹת:
עֲנֵה עֲנֵי שֹׁפֵל כָּל הַשְּׁפָלִים. וְשֵׂא חֲטָאוֹ מִקַּבֵּל הַתְּפִלוֹת:
וְהַאֲרֵךְ נָא בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹתָיו. וְצַוֵּה כָּל שְׂאֵלוֹתָיו לְמַלְאוֹת:
וּתְחַשֵּׁב כָּל תְּפִלוֹתָיו קִטְרֶת. לְפָנֶיךָ כְּקָרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת:
וְהֵאֵל הַמְּקַבֵּל הַתְּפִלוֹת שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת:

בקשת ”כל נדרי”:

כָּל נְדָרִי. וְאַסְרִי. וְשָׁבוּעִי. וְנִדְוִי. וְחֲרָמִי. וְקוֹנְנָמִי. וְקוֹנְנָחִי.
וְקוֹנְנָסִי. דִּי נִרְנָא. וְדִי נִנְדַר. וְדִי אֲשַׁתְּבַעְנָא. וְדִי נִשְׁתַּבַּע.
וְדִי נִדְיָנָא. וְדִי נִנְדִי. וְדִי חֲרָמְנָא. וְדִי נְחָרִים. וְדִי אֲסָרְנָא עַל
נַפְשִׁי וְנַפְשֵׁי. וְדִי נְאָסֵר. מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים
שְׂיָבֵא עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם. נִדְרָנָא לֹא נִדְרִי. וְשָׁבוּעָנָא לֹא שָׁבוּעִי.
וְנִדְוִינָא לֹא נִדְוִי. וְחֲרָמְנָא לֹא חֲרָמִי. וְאַסְרְנָא לֹא אֲסָרִי.
כְּלָהוֹן אֲתַחֲרַטְנָא בְּהוֹן. יְהֵא רַעְוָא דִּי יְהוֹן שְׁבִיתִין וְשְׁבִיקִין.
לֹא שְׁרִירִין וְלֹא קְמִיִין. וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר
הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם, כִּי לְכָל הָעָם בְּשִׁגְגָה:

וְחוֹזְרִים עַל הַקְּטַע הַזֶּה 3 פְּעָמִים

ברכת ”שהחיינו” על היום הקדוש (למי שלא בירך/ה בהדלקת הנרות):

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהִגַּיעְנוּ לְזִמְנוּ הַזֶּה!

וְהִרְאֵנִי תַשׁוּעָתְךָ. בְּטָרִם יוֹם תְּמוֹתָתִי:
וְיוֹם נִפְלִי בְּפִי מוֹקְשֵׁי. סְמוּךְ נָא אֶת נְפִילָתִי:
וְלַעֲנָה שְׂבָעָה נַפְשֵׁי. עַדִּי מִצָּתִי בְּחַיָּתִי:
עֲשֵׂה עִמִּי לְטוֹבָה אוֹת. וְקוּמָה נָא לְעֲזָרָתִי:
הֲכִי אַתָּה מִנֵּת חֲלֻקִי. וְרַנְּתִי וְטוֹבָתִי:
וְגוֹרְלִי וּמַהְלָלִי. וְכָל גִּילִי וְשִׁמְחָתִי:
שְׁשׂוֹן לְבִי אוֹר עֵינַי. וּמַעֲזִי וְחִמְדָּתִי:
וּמְרוּעִי וְשַׁעֲשׁוּעִי. מְנוּחָתִי וְשְׁלוֹתִי:
הַבִּינֵנִי עֲבוּדָתְךָ. וְלֹךְ תְּהִיָּה עֲבוּדָתִי:
הַשִּׁבְנִי וְאַשׁוּבָה. וְתַרְצָה אֶת תְּשׁוּבָתִי:
וְהוֹרֵנִי דְרָכֶיךָ. וְיִשָּׂר אֶת נְתִיבָתִי:
וְתִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי. וְתַעֲנֵה אֶת עֲתִידָתִי:
בְּכָל לְבִי דְרָשְׁתִּיךָ. עֲנֵנִי יְהִי דְרִישְׁתִּי:
אֲנַשֵּׂה אֶת דְּמַעֲזִי לָךְ. מַחֵה חֲטָאֵי בְדַמְעָתִי:
וְנַפְשִׁי אֲמָרָה חֲלֻמִי. אֲדוֹנָי הִיא וְנַחֲלָתִי:
אֲסוּף נָא אֶת עוֹנוֹתִי. בְּחַסְדְּךָ יוֹם אֲסִיפָתִי:
וְיוֹם לְכָתִי לְפָנֶיךָ. רַצָּה נָא אֶת הַלִּיכָתִי:
וְעַם עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ. תְּנֵה שֹׁכֵר פְּעָלָתִי:
וְתִשְׁלַח מִלְאָכֵי הַחַן. וְיִצְאוּ נָא לְעַמְתִּי:
וְשָׁלוֹם בּוֹאֲךָ יֵאֱמָרוּ. בְּקוֹל אֶחָד בְּבִיאָתִי:
יְבִיאֻנִי לְגוֹ עֲדָנְךָ. וְשֵׁם תְּהִיָּה יְשִׁיבָתִי:
וְאֲתַעֲדוּן בְּאוּרְךָ. וְשֵׁם כְּבוֹד מְנוּחָתִי:
וְאוֹר גְּנוּז לְפָנֶיךָ. יְהִי סִתְרִי וְסִפְתִּי:
וְתַחַת צַל כְּנַפֶּיךָ. תְּנֵה נָא אֶת מַחְצָתִי:

פיוט פתיחה נוסף: ”שמע קולי”

שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת. וְהֵאֵל הַמְּקַבֵּל הַתְּפִלוֹת:
וְהַעוֹשֶׂה בְּלִי חֶסֶד גְּדוּלוֹת. וְנִפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָא עֲלִילוֹת:
וְהַחֶסֶד וְהַשְׂמִים לְעוֹלָם. וְהַגְּבוּר עֲלֵי כָּל הַיְכוּלוֹת:
וְהַרְחוּם וְהַחַנּוּן וְהַטוֹב. וְהַחֲסִיד וְהַמְּרַבֵּה מַחִילוֹת:
אֲשֶׁר עֲנֵה לְאַבְרָהָם וְיִצְחָק. וְיִשְׂרָאֵל לְמַלְאוֹת כָּל שְׂאֵלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה בְּבֵית כְּלָא לְיוֹסֵף. וּמְבוּר הַעֲלֵהוּ לְגִדְלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה בְּמִצְרַיִם לְעַמּוֹ. וְהוֹצִיאֵם לְחֵרוֹת מִסְּבָלוֹת:
וְהַעֲוֹנָה בְּיָם וַיַּעֲבִירֵם. וְטַבַּע אוֹיְבֵיהֶם בְּמַצּוֹלוֹת:

1. תפילת ערבית

יְדָהּ. וְהָיוּ לְטוֹטַפְת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל מְזוֹזוֹת בַּיִתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

ברכה ראשונה לפני קריאת שמע:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּדַבְּרוֹ מֵעֶרִיב עַרְבִים בְּחֻכְמָה. פּוֹתַח שְׁעָרִים
בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים
וּמְסַדֵּר אֶת הַפּוֹכְכִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ
כְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא
לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. אֲדוֹנָי צְבָאוֹת
שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי, הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

ברכה שנייה לפני קריאת שמע:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּת. עַל כֵּן
אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמֵנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ
וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז בְּדַבְּרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ
וְחֻקוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ
יַמֵּינוּ. וּבָהֶם נִהְגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבֵּתְךָ לֹא
תַסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי, אוֹהֵב
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

קריאת שמע של ערבית:

יש לכוון לקיים מצווה מהתורה

**שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ,
אֲדוֹנָי אֶחָד:**

ואומרים בלחש: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ,
לְעוֹלָם וָעֶד:

פרשה ראשונה של קריאת שמע:

וְאֶהְבֵּת אֶת אֲדוֹנָי אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל לְבָבְךָ
וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם (יפסיק
מעט) עַל לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וְדַבַּרְתָּ
בָּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל

פרשה שנייה של קריאת שמע:

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם. (יפסיק מעט) לְאֶהְבָה אֶת
אֲדוֹנָי אֱלֹהֵיכֶם (יבטא היטב את העי"ן)
וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר
אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ. וְאִסַּפְתָּ דָגְנְךָ
וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ.
וְאִכְלָתָ וְשָׂבַעְתָּ: הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם.
וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף אֲדוֹנָי בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ.
וְאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר אֲדוֹנָי
נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם
וְעַל נַפְשְׁכֶם. וְקִשַּׁרְתָּם אֶתְּם לְאוֹת עַל יְדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטַפְת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתְּם אֶתְּם אֶת
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ
בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת
בַּיִתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר (יבטא היטב את העי"ן)
נִשְׁבַּע אֲדוֹנָי לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם. כִּימִי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

פרשה שלישית של קריאת שמע:

וַיֹּאמֶר אֲדוֹנָי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל
כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֵרַתָּם. וְנָתַנּוּ עַל צִיצִת הַכַּנֹּף
פָּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת אֲדוֹנָי וְעָשִׂיתֶם אֹתָם.
וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר
אֶתְּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת
כָּל מִצְוֹתַי. וְהָיִיתֶם קֹדְשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
אֲדוֹנָי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי אֲדוֹנָי
אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן:

ברכה ראשונה שאחרי קריאת שמע:

וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא אֲדוֹנָי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ. וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ.
הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. הַגְּאֹלְנוּ מִלְּפָנָיו מִכָּף כָּל
עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. הַמְשַׁלֵּם
גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים
וְלֹא נָתַן לַמוֹט רַגְלָנוּ. הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ. וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
הַעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת
וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחָרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזְרֵי יַם סוּף.
וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע.
רְאוּ בְּנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
וּמְלִכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ
כָּלֶם. מִי כַמְכָה בְּאֵלִים אֲדוֹנָי מִי כַמְכָה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פֶלְאָ: מְלִכּוּתְךָ אֲדוֹנָי
אֱלֹהֵינוּ רְאוּ בְּנֵיךָ עַל הַיָּם יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ
וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ אֲדוֹנָי יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְנֹאמֶר כִּי פָדָה אֲדוֹנָי אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד
חֲזַק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי, גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת. וּמִבִּיא
גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שָׁמוּ בְּאַהֲבָה:
זְכָרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפְצֵי בְּחַיִּים. כְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי
חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן:
בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי, מַגֵּן אַבְרָהָם:

2. ברכת "מחיה המתים":

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדוֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב
לְהוֹשִׁיעַ. מוֹרִיד הַטֵּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד.
מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה
לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:
מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים
לְחַיִּים:
וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיִית מֵתִים:
בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

3. ברכת קדושה:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם
יְהִלְלוּךָ סֵלָה:
לְדוֹר וָדוֹר הִמְלִיכוּ לְאֵל כִּי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם
וְקְדוּשׁ:
וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ:
וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ.
וְאִימְתָךְ עַל כָּל מַה שֶׁבִּרְאָתְךָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל
הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ
כָּלֶם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם.
שִׁיִּדְעֵנוּ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ. עוֹז
בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה
שֶׁבִּרְאָתְךָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירְאֵיךָ. וְתִקְוָה
טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ. וּפְתַחוּן פֶּה לְמִיַּחֲלִים לָךְ.
שִׂמְחָה לְאַרְצְךָ. שְׁשׂוֹן לְעִירְךָ. וְצַמִּיחַת קֶרֶן

ברכה שניה שאחרי קריאת שמע:

הַשְּׂפִיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנָיו
לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת
שְׁלוּמָךְ וְתִקְנֵנוּ מִלְּפָנָיו בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שִׁמְךָ וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ. (יכוין
לקבל תוספת הנשמה) וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ וְעַל
ירוּשָׁלַיִם עֵירְךָ סֶפֶת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי הַפּוֹרֵשׁ סֶפֶת שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

תפילת העמידה

מתפללים בעמידה ברגליים צמודות ובלחש, 7 ברכות:

אֲדוֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

1. ברכת אבות:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים

אבותינו. זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום הכפורים הזה. ביום סליחת העון הזה. ביום מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו אדוני אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחס וחס וחס עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלוך על כל העולם כלו בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עזך. על כל יושבי תבל ארץך. וידע כל פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו: אדוני אלהי ישראל מלך. ומלכותו בכל משלה:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה נא במנוחתנו: קדשנו במצותיך, שים חלקנו בתורתך, שבוענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה אדוני אלהים אמת, ודברך מלכנו אמת וקיים לעד.

ברוך אתה אדוני, מלך מוחל וסולח לעוונותינו ולעונות עמו ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הכפורים:

5. ברכת העבודה:

רצה אדוני אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה, ברחמיך הרבים. תחפץ בנו ותרחנו ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים:

ברוך אתה אדוני, המחזיר שכנינו לציון:

לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך, במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישראלים יעלו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. והרשעה כלה בעשן תכלה. כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלך אתה הוא אדוני אלהינו מהרה על כל מעשיך. בהר ציון משכן כבודך. ובירושלים עיר מקדשך. ככתוב בדברי קדשך:

ימלך אדוני לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדך. ככתוב ויגבה אדוני צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה.

ברוך אתה אדוני, המלך הקדוש:

4. ברכת קדושת היום:

אתה בחרתנו מפל העמים אהבת אותנו ורצית בנו. ורוממתנו מפל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

*ותתן לנו אדוני אלהינו באהבה את יום הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום מקרא קדש הזה. למחילה ולסליחה ולכפרה. ולמחל בו את כל עוונותינו. באהבה מקרא קדש. וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. מחול לעוונותינו ביום הכפורים הזה. ביום סליחת העון הזה. ביום מקרא קדש הזה. מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך. כאמור: אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני. וחסאתיך לא אזכר:

ונאמר: מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך. שובה אלי כי גאלתיך:

ונאמר: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מפל חטאתיכם לפני אדוני תטהרו*:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון

6. ברכת ההודאה:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ
וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֵתָהּ הוּא. לְדֹר וָדֹר נוֹדָה לָךְ
וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַסִּיָּה שְׁבַכְל יוֹם
עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַכְל עֵת.
עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ.
הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ, כִּי מְעוֹלָם קוֹיֵנו
לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שְׁמֶךָ
מִלְכָּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה:

וְכָתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וַיִּהְלָלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם
כִּי טוֹב. הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל
הַטוֹב:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנֵי, הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָה
לְהוֹדוֹת:

7. ברכת השלום:

שְׁלֹם שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וּבְרַכְנוּ
אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאָחֵד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ
נִתְּתָ לָנוּ אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֲהַבְּךָ
וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשְׁלֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּב עַז וְשְׁלֹם:

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה
וַיִּשְׁוַעַה וְנִחְמָה וּגְזָרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְשְׁלֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנֵי, הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלֹם. אָמֵן:

בקשות בסיום התפילה:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. אֲדוֹנֵי
צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

וידוי בסיסי (1):

אֲנֵךְ אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֵא לְפָנֶיךָ
תְּפִלָּתָנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְכָּנוּ מִתְחַנָּתָנוּ. שְׂאֵין
אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקִשָּׁה עֶרְף לומֵר לְפָנֶיךָ אֲדוֹנֵי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חָטָאנוּ. אֲכָל חָטָאנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתָנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דְּבַרְנוּ דְּפִי וְלָשׁוֹן הָרַע.
הָעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חִמְסָנוּ. טְפַלְנוּ שְׁקָר
וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כְּזָבְנוּ. כְּעִסָּנוּ.
לָצָנוּ. מְרַדְנוּ. מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ.
סָרְרָנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב
וְאָם. קָשִׁינוּ עֶרְף. רָשַׁעְנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ.
תָּעִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטוֹבִים וְלֹא שָׁוָה
לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֵמֶת
עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מה נאמר לפניך יושב יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן
שחקים. הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי
עולם. ותעלומות סתרי כל חי. אתה חופש כל חדרי בטן רואה
כליות ולב. אין דבר נעלם ממך, ואין נסתר מנגד עיניך:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמְחַל לָנוּ אֶת
כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל
פְּשָׁעֵינוּ:

וידוי מורחב לפי סדר האלף בית:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנְס:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלֵי דַעַת:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלְוֵי עֲרִיוֹת:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פִּה:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזַק יָד:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאָת שְׁפָתַיִם:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִצְרַר הָרַע:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב:

עַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרַע:

1. תפילת ערבית

על חטא שחטאנו לפניך במראית העין:

על חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתיים:

על חטא שחטאנו לפניך בנשף ובמרבית:

על חטא שחטאנו לפניך באכילת אסור:

על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתינו:

על חטא שחטאנו לפניך במאמים וארבעים ושמונה אברים ושלש מאות וששים וחמשה גידים של גופנו ונפשנו ורוחנו ונשמתנו ונשמה לנשמתנו:

על חטא שחטאנו לפניך בסתר:

על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:

על חטא שחטאנו לפניך שגרמנו פגם ומום במאמים וארבעים ושמונה אברים ושלש מאות וששים וחמשה גידים של אחרים ובגופם ונפשם ורוחם ונשמתם ונשמה לנשמתם:

על חטא שחטאנו לפניך בפתחון פה:

על חטא שחטאנו לפניך בצעדי רגלים להרע:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם על בטול מצות עשה:

על חטא שחטאנו לפניך בקפיצת יד:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם על לאו הנמק לעשה:

על חטא שחטאנו לפניך ברצון:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם על לאו שאין בו מעשה:

על חטא שחטאנו לפניך בשגגה:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם עלה:

על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם חטאת:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד:

וידוי מורחב לפי סדר האלף בית, בסדר הפוך:

על חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם אשם תלוי ואשם ודאי:

על חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מפת מרדות:

על חטא שחטאנו לפניך ברגלים ממהרות לרוץ לרעה:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מלקות ארבעים:

על חטא שחטאנו לפניך ברכילות:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים:

על חטא שחטאנו לפניך בקשוי ערף:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מיתות משנות:

על חטא שחטאנו לפניך בצנאר עתק:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם כרת וערירי:

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם גלגול בדומם וזחי בלתי מדבר. וחי מדבר:

על חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם כל מיני ישורים:

על חטא שחטאנו לפניך בסקור עין:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם כל מיני עונשים:

על חטא שחטאנו לפניך בנטית גרון:

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין: סקילה, שרפה, הרג וחנק.

על חטא שחטאנו לפניך במשא ומתן:

על מצות עשה. ועל מצות לא תעשה. בין שיש בם קום עשה. ובין שאין בם קום עשה. בין שגלויים לנו. ובין שאין גלויים לנו.

על חטא שחטאנו לפניך בלשון תרמית:

את שגלויים לנו כבר אמרנו לפניך אדוני אלהינו ואלהי אבותינו, והודינו לך עליהם. ואת שאין גלויים לנו, הם גלויים

על חטא שחטאנו לפניך בכניסה שלא לשם שמים:

וידועים לפניך, כי הכל גלוי וצפוי לפניך אדוני אלהינו. כמו שצאמר:

על חטא שחטאנו לפניך ביוהרא:

הנסתרת לאדוני אלהינו. והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

על חטא שחטאנו לפניך בטמאת רעיון:

על חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:

כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישראל. ומבדלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח:

על חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:

על חטא שחטאנו לפניך בויעוד עברה:

אלהי. עד שלא נוצרתי איני כדאי, ועכשו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי, קל וחמר במיתתי. הרי אני לפניך אדוני אלהי ואלהי אבותי, ככלי מלא בושה וכלמה:

על חטא שחטאנו לפניך בהוצאת דבה:

על חטא שחטאנו לפניך בדברים בטלים:

(וצריך הייתי לומר שוב לא אעשה, וללא כי יגרתיה מהיצר הרע כי הוא מאש ואני בשר ודם ולא אוכל לו, ואז הייתי מוסיף על חטאתי פשע. אבל:

על חטא שחטאנו לפניך בגאווה ובז:

על חטא שחטאנו לפניך בגלגול זה ובגלגולים אחרים:

1. תפילת ערבית

עֲשֵׂה בְּשָׂמַיִם וּבְאָרֶץ. אֵין מִי יֹאמֵר לּוֹ מִה תַּעֲשֶׂה. וְאֵין מִי יֹאמֵר לּוֹ מִה תַּפְעֵל. כִּי הִכַל מַעֲשֵׂה יְדִיו:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תַּפְּלַתְנוּ בְּרָצוֹן:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים אֵל תֹּאבְדֵנוּ בְּאֶרֶץ גְּלוּתֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים אַבְד כָּל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרַעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים בְּרִיתְךָ זָכַר וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים בְּרַךְ אֶת לְחֵמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים בְּשָׂרֵנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים גְּזַר עֲלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים גְּלַה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עֲלֵינוּ מִהֲרָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים דְּרֹשׁנוּךָ הַמָּצֵא לָנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים דְּרֹשׁ דְּמֵינוּ מִיַּד קָמֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּתַפְּלַתְנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים וְאֵל תְּבִישְׁנוּ מִשְׁבְּרֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים וְנִקְרָא וְאֵתָה תַעֲנֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים זַכְנוּ בְּדֵינֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים חַמַל עֲלֵינוּ וְעַל טַפְּיֵנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים חוֹס וְרַחֵם עֲלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים טַהֲרֵנוּ מִעוֹנֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים טַהֲרֵנוּ מִטְּמֵאוֹתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים יְהַמּוּ נָא רַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וְתַמִּימִים:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זִכּוּת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּבַשׂ אֶת כּוֹכְבֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כָּלָה אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים לְחַץ אֶת לֹחְצֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים לַחֵם אֶת לֹחְמֵינוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱדוֹנָי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁלֵא אֶחְטָא עוֹד. וּמִה שְׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מַחֲסֵךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אַבְּל לֹא עַל יְדֵי יְהוָה וְחוֹלָאִים רָעִים:

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה. וְלִמְקוֹלֵי נַפְשֵׁי תִדּוּם. וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי. וְכָל הַקָּמִים עֲלֵי לְרַעָה. מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתְךָ וְקַלְמֵךְ מִחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְדִידְךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיֵנוּ:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגְיִן לְבִי לְפָנֶיךָ. ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עד כאן תפילת העמידה (מכאן ניתן לשבת)

ס

קטעים נבחרים מתוך הסליחות שניתן לומר גם ביחיד:

עננו

עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִגּוֹן דָּוִד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעוֹנָה בְּעַת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעוֹנָה בְּעַת צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעוֹנָה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרַפֵּךְ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ:

רַחוּם וְחַנּוּן חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ:

אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת. בּוֹחֵן לְבָבוֹת. גּוֹלָה עֲמוּקוֹת.

דוֹבֵר צְדָקוֹת. חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ:

הַדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת. וְתִיק בְּנִחְמוֹת. זֹכֵר בְּרִית אֲבוֹת. חוֹקֵר כְּלִיּוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ:

טוֹב וּמְטִיב לְבָרִיּוֹת. יוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת. כּוֹבֵשׁ עוֹנוֹת. לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ:

מְלֵא זַכִּיּוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. סוֹלֵחַ עוֹנוֹת. עוֹנֵה בְּעַת צָרוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ:

פוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. צוֹפֵה עֲתִידוֹת. קוֹרָא הַדּוֹרוֹת. רוֹכֵב עַרְבוֹת. שׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת. תַּמִּים דְּעוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ:

"אלוהינו שבשמים"

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ. גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:

כִּי גְדוֹל מֵעַל שְׁמַיִם חֲסֵדְךָ. וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְךָ:

כִּי גְדוֹל אֲתָה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת. אֲתָה אֱלֹהִים לְבַדְךָ:

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יְדַעוּךָ. וְעַל מַמְלְכוֹת. אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא מְרָאוּ:

לְקַדְשֵׁת שְׁמֶךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ:

לֹא לָנוּ אֲדוֹנָי לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ תוֹן כְּבוֹד. עַל חֲסֵדְךָ עַל אֲמַתְךָ:

לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם. אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם:

וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׂמַיִם. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ בְּשָׂמַיִם. עֲדוּתְנוּ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים. חֵי וְקִיּוֹם הוּא. מְלֵא רַחֲמִים הוּא. מְלֵא זַכִּיּוֹת הוּא. כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ

1. תפילת ערבית

וידוי (2)

רבונו של עולם. אתנודה על עברות. קלות וחסויות. בלילה לסוף אשמורות:

יָרִי עֲלֵי לֵוִיתֵי בְּרָשָׁע לְהִתְעוֹלֵל. שׁוֹמֵר מֵהַ מְלִילָה שׁוֹמֵר מֵהַ מְלִילָה:

לְבִי וְעֵינַי לְחֵטָא יְאוּתָא. וְיוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבַּתּוּ:

וְשֹׁאֵר אֲבָרֵי לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֶיךָ יִתְלַחֲשׂוּ. כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יִחָשׂוּ:

וְעַתָּה אֲשֶׁר עָבַרְתִּי עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה. מִי יִתֵּן וְאֲשַׁחֲהָ בְּכָל לַיְלָה מִשְׁתֵּי בְּדַמְעָתִי עֲרָשִׁי אֲמַסָּה:

אוּלַּי יִשְׁמַע קוֹל בְּכִי נוֹרָא עֲלֵי לָהּ. יוֹם צָעֲקוֹתֵי בְּלִילָה:

אֲמַרָא יוֹמָם וְאָרִים קוּלִי. עַל פְּשָׁעֵי וּמַעֲלֵי. וְלַיְלָה וְלֹא דוּמִיָּה לִי:

וְלִמְעַנּוּ מִי סְלִיחָה וְכַפָּרָה עֲלֵינוּ יְהֵא. הַלַּיְלָה הַזֶּה:

כִּי לֵיל כְּפוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְפָנַי שׁוֹכֵן מְעוּנֵי. הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה לְאֲדוּנֵי:

בּוֹ אֵת חֲטָאֵי אֲנִי מוֹדֶה לְפָנַי צוּפָה עֲתִידוֹת. לַיְלָה אָבּוּא לְהוֹדוֹת:

וְאוּדָה עֲלֵי פְשָׁעֵי וְדוּנֵי. הַלַּיְלָה לְאֲדוּנֵי:

אֲנָא אֲדוּנֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אָבוּתֵינוּ. תְּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלְּכַנּוּ מִתְחַנְתְּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פְנִים וְקָשִׁי עֲרָף לּוּמֵר לְפָנֶיךָ אֲדוּנֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אָבוּתֵינוּ. צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אֲכַל חֲטָאנוּ. עֲוִינוּ. פְּשָׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאָבוּתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵּיתֵנוּ:

חֲטָאתִי אוּדִיעָךָ וְעוּנֵי לֹא כִסִּיתִי. אֲמַרְתִּי אוּדָה עֲלֵי פְשָׁעֵי לְאֲדוּנֵי. וְאַתָּה נִשְׂאֵת עֵוֹן חֲטָאתִי סְלָה:

מְכַסֶּה פְשָׁעֵיו לֹא יִצְלִיחַ. וּמוֹדָה וְעוֹב יִרְחֵם:

אֲשַׁמְנוּ. אֲכַלְנוּ מֵאֲכֻלֹת אֲסוּרוֹת.

בְּגָדֵנוּ. בְּשִׁלְנוּ תוֹרְתֶךָ.

גְּזַלְנוּ. גְּנַבְנוּ. גָּאִינוּ.

דְּבַרְנוּ דְפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. דְּבַרְנוּ אֶחָד בְּפֹה וְאֶחָד בְּלֵב.

הָעוּנוּ. הִרְהַרְנוּ הִרְהוּרִים רָעִים בְּיוֹם וּבְאֵנוּ לְיַדֵּי טְמֵאת קָרִי בְּלִילָה.

וְהִרְשָׁעֵנוּ. וְיַעֲדֵנוּ עֲצָמֵנוּ לְדַבֵּר עֲבָרָה.

וְדָנוּ. זָנִינוּ אַחַר לְבָנוּ וְעֵינֵינוּ.

חֲמַסְנוּ. חִמְדְּנוּ.

טַפְלֵנוּ שָׁקַר וּמְרָמָה.

יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת עַד אִין חֲקַר.

כּוֹזְבֵנוּ. כְּעַסְנוּ.

לָצָנוּ. לוּצָצָנוּ.

מְרַדְּנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ.

מְרַדְּנוּ בְּמַלְכוֹת שָׁמַיִם.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה לְעַבּוֹדְתֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים נָקַם אֵת נִקְמָתֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים סָמַךְ אֵת נִפְלִיתֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים סָמַךְ אֵת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָנָה אֵת עֲתִירְתֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָנְנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָנָה מְעַנְנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים פָּדְנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים פָּדְנוּ מִיַּד יִצְרָנוּ הָרַע:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צָוָה אֲתָנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צָוָה אֲתָנוּ יִשׁוּעוֹתֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צָדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים (צָדְקָנוּ בְּדִינָנוּ):

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַב לָנוּ חַץ הַגָּאֵלָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַב לָנוּ יוֹם הַיִּשׁוּעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרְבָנוּ לְעַבּוֹדְתֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֵלָנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רָאָה בְּעֵינֵי עַמְךָ יִשְׂרָאֵל:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רָפָא כָּל חוּלֵי עַמְךָ יִשְׂרָאֵל:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רָאָה בְּדַחַק הַשְּׁעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שָׁעָה אֵת שׁוֹעֲתֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שִׁית שְׁלוֹהַ בְּאַרְמוֹתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְץ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שְׁבַע בְּעוֹלָם:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוֹת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן טַל וּמִטְרַ לְבִרְכָה בְּעַתּוֹ בְּאַרְץ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן זֶרַע לְזֵרַע וְלֶחֶם לְאוֹכְלֵי:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף לְשַׁבַּע:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קוֹטְרַת לְפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה.

עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבּוֹשׂוּ. יִחַזּוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִפְלְמוּ. כִּי אֲתָה אֲדוּנֵי עֲזָרְתָנוּ וְנִחַמְתָּנוּ:

1. תפילת ערבית

מִרְדְּנוּ בְּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד.

כְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָךְ:

מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עֵוֹן וְעֵבֶר עַל פְּשָׁע לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ. לֹא הִחְזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא:

מֵאַסְנֵו כְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וּשְׁלֹשְׁתֶּם אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים.

נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׂוֹא וְלִשְׁקֵר. נִרְדְּנוּ וְלֹא שְׁלַמְנוּ.

יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵם:

סוֹרְרִים וּמוֹרִים הֵיינוּ.

תַּתּוּ אֲמַת לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם:

עֵוִינוּ. עֲבָרְנוּ עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.

עֲבָרְנוּ עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין.

עֲבָרְנוּ עַל חֲלוּל הַשֵּׁם.

פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ.

צָרָנוּ. צַעֲרָנוּ אֲב וְאָם.

קִשְׁיֵנוּ עָרַף. קִלְמַלְנוּ צְנוּרוֹת הַשֹּׁפֵעַ.

רָשַׁעְנוּ. רָעִים לְשִׁמְיִם וְלִבְרִיּוֹת הֵיינוּ.

שִׁחַתְנוּ. שִׁקְרָנוּ.

ארבעה מזמורי תהילים לסיום התפילה:

אֲשֶׁר־י הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלָּךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים. וּבְדַרְךָ חַטָּאִים לֹא עָמַד. וּבְמוֹשֵׁב לְצִיִּים לֹא יָשָׁב: כִּי אִם בְּתוֹרַת אֲדוֹנָי חִפְצוֹ. וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה: וְהָיָה כְּעֶץ שֶׁתוֹלַע עַל פְּלִגֵּי מַיִם. אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל. וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: לֹא כֵן הָרְשָׁעִים. כִּי אִם כַּמֶּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ: עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט. וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צְדִיקִים: כִּי יוֹדַע אֲדוֹנָי דֶּרֶךְ צְדִיקִים. וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד:

שִׁחַתְנוּ זֶרַע קִדְשׁ לְבִטּוּלָה וּבְרָאנוּ מִשְׁחִית לְחַבֵּל. גַּם בְּכַנְפֵינוּ נִמְצָאוּ דָם נִפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים וְנָקִיִּים וְהִנֵּה דְמַעַת הָעֲשׂוּקִים וְאִין לָהֶם מִנְחָם. לְבִי לְבִי עַל חֲלָלֵיהֶם. מַעִי מַעִי עַל הַרוֹגְוֵיהֶם. אוֹי לְרָשָׁע רָע. כִּי גָמוּל יִדְּיוּ יַעֲשֶׂה לוֹ.

תַּעֲבֵנוּ. תַּעֲיֵנוּ וְתַעֲטֵנוּ.

וְסִרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיהָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיהָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם. וְלֹאֲמִים יִהְיוּ רִיק: יִתְצַבּוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד. עַל אֲדוֹנָי וְעַל מְשִׁיחוֹ: וְנִתְקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵינוּ. וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבַתִּימוּ: יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק. אֲדוֹנָי יִלְעַג לָמוֹ: אִז יִדְבַר אֱלֹהֵינוּ בְּאִפּוֹ. וּבְחָרוֹנוּ יִבְהַלְמוּ: וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מִלְכֵי. עַל צִיּוֹן הִר קִדְשֵׁי: אֲסַפְּרָה אֶל חֵק אֲדוֹנָי אֲמַר אֱלֹהֵי בְנֵי אֲתָה. אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְתִיךָ: שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאַתָּה גוֹיִם נַחֲלָתָה. וְאַחֲזַתְךָ אֶפְסֵי אֶרֶץ: תִּרְעַם בְּשִׁבְט בְּרָזֶל. כִּכְלֵי יוֹצֵר תִּנְפָצִם: וְעֵתָה מְלָכִים הַשְׁפִּילוּ. הִקְסוּ שִׁפְטֵי אֶרֶץ: עֲבָדוּ אֶת אֲדוֹנָי בִּירְאָה. וְגִילוּ בִּרְעֵדָה: נִשְׁקוּ בַר פֶּו יֵאֲנַף וְתִאֲכָדוּ דֶּרֶךְ כִּי יִבְעַר כַּמְעַט אִפּוֹ. אֲשֶׁר־י כָּל חוֹסֵי בוֹ:

מִזְמוֹר לְדָוִד. בְּכַרְחוּ מִפְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם בְּנוֹ: אֲדוֹנָי מַה רַבּוּ צָרֵי. רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אִין יִשׁוּעָתָה לוֹ בְּאַלְהֵים סֵלָה: וְאַתָּה אֲדוֹנָי מִגֵּן בַּעֲדֵי. כְּבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי אֶל אֲדוֹנָי אֶקְרָא. וַיַּעֲנֵנִי מִהֵר קִדְשׁוֹ סֵלָה: אֲנִי שִׁכַּבְתִּי וְאִישָׁנָה. הִקִּיצוּתִי. כִּי אֲדוֹנָי יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם. אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עָלַי: קוּמָה אֲדוֹנָי הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אִיְבֵי לַחִי. שְׁנֵי רְשָׁעִים שִׁבְרָתָ: לְאֲדוֹנָי הִישׁוּעָה. עַל עַמּוֹךְ בְּרִכְתָּהּ סֵלָה:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נִּסְפַר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחַקִּים. הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֲתָה יוֹדַע. אֲתָה יוֹדַע רֵוִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי. אֲתָה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי טָעַן רוֹאֶה כְּלוֹת וְלֵב. אִין דָּבָר נֶעְלַם מִמֶּךָ. וְאִין נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ:

פיוט: "מי אל כמוך"

אֲדִיר וְנָאוֹר. בּוֹרָא דוֹק וְחֹלֵד. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

גוֹלָה עֲמוּקוֹת. דּוֹבֵר צְדָקוֹת. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

הַדּוֹר בְּלִבּוֹשׁוֹ. וְאִין זוֹלָתוֹ. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

זוֹכֵר הַבְּרִית. חוֹנֵן שְׂאֲרִית. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

טְהוֹר עֵינָיִם. יוֹשֵׁב שְׁמַיִם. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

כּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת. לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

מְלַךְ מְלָכִים. נוֹרָא וְנִשְׁגָב. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. עוֹנֶה עֲשׂוּקִים. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

פוֹדֶה וּמַצִּיל. צוֹעָה בְּרַב כַּחַ. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

קָרוֹב לְקוֹרְאָיו. רַחוּם וְחַנוּן. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

שׁוֹכֵן שְׁחַקִּים. תוֹמֵךְ תְּמִימִים. מִי אֵל כְּמוֹךָ:

תפילת הפרנסה:

לְרוֹד מִזְמוֹר, לְאֲדוֹנָי הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא עַל יְמִים יִסְדָּה, וְעַל נְהִירוֹת יִכּוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר אֲדוֹנָי, וּמִי יִקְוֶם בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וְכַר לִבִּי, אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נִפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרַכָּה מֵאֵת אֲדוֹנָי, וּצְדָקָה מֵאַלְהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דִּרְשׁוּ, מִבְּקָשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיִּבּוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, אֲדוֹנָי עֲזָז וְגִבּוֹר, אֲדוֹנָי גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיִּבּוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, אֲדוֹנָי צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

יהי רצון מלפניך אדוני האל הגדול והגבור והנורא. עשה למענך ולמען קדשת המזמור הזה והשמות הקדושים הנזכרים בו. ולמען קדשת פסוקיו ותבותיו ואותיותיו וטעמיו ורמזיו וסודותיו היוצאים ממנו. ולמען שם הגדול והקדוש (דימנוסא) היוצא מפסוק: "והריקתי לכם ברכה עד בלי די". ומפסוק: "נסה עלינו, אור פניך אדוני", שתכתבנו בספר פרנסה וכלכלה. שנה זו וכל שנה ושנה. לנו ולכל בני ביתנו. במלוי וברוח. ולא באסור ולא בעמל וטרח. בנחת ובשלחה ובהשקט ובטח. כדי שנוכל לעבד עבודת הקדש בקדשה ובטהרה בלי שום טרדא, פרנסה שלא יהיה בה שום בושא וכלמה. ואל תצריכנו לידי מתנות בשר ודם. כי אם מידך הפתוחה והקדושה. והצליחנו והרויחנו בכל למועדנו ומעשה ידיו ועסקנו. ויהיה ביתנו מלא ברפת אדוני, ונשבע לךם ונהיה טובים. אמן פו יהי רצון:

עלינו לשבח:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם. שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו משתחווים לפני מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו. כפתוב בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך, כי אדוני הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על פו נקנה לך אדוני אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתו. לתמן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך אדוני אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו. ויסקלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך: אדוני ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה אדוני למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה אדוני אחד ושמו אחד: ובתורתך אדוני אלהינו כתוב לאמר: שמע ישראל, אדוני אלהינו אדוני אחד:

2. תפילת שחרית

לפני תפילת שחרית יש לומר את ברכות השחר:

ברכות השחר

מייד עם הקימה מהשינה נוטלים ידיים רק עד חיבור האצבעות ליד

לאחר ההתארגנות ולבישת הבגדים נוטלים שוב כנ"ל ומברכים:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בחכמה. וברא בו נקבים ונקבים. חלולים חלולים. גלוי וידוע לפני כסא

כבודך שאם יסתם אחד מהם או אם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים אפלו שעה אחת. ברוך אתה אדוני, רופא כל בשר ומפליא לעשות:

אלהי. נשמה שנתת בי טהורה. אתה בראתה. אתה יצרתה. אתה נפחתה בי. ואתה משמרה בקרבי. ואתה עתיד לטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא. כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך אדוני אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים. אדון כל הנשמות. ברוך אתה אדוני, המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, פוקח עורים:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, מתיר אסורים:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, זוקף כפופים:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, מלביש ערמים:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, הנותן ליערף כח:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, רוקע הארץ על הפנים:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, המכין מצעדי גבר:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, שעשה לי כל צרכי:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, אוזר ישראל בגבורה:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, עוטר ישראל בתפארה:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, שלא עשני גוי. (האשה אומרת - גויה):

וַיִּדְבֹר אֲדוֹנָי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אָמַר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ אֲדוֹנָי וַיִּשְׁמְרֶךָ:
יָאֵר אֲדוֹנָי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: וַיֵּשֶׂא אֲדוֹנָי פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: וַיִּשְׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֶבְרַכֶם:

מזמורי תהילים כהנה לתפילה

הודו לאדוני קראו בשמו. הודיעו בעמים עלילתיו: שירו לו זמרו
לו. שיחו בכל נפלאותיו: התהלכו בשם קדשו. ישמח לב מבקשי
אדוני: דרשו אדוני וגו. בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר
עשה. מפתיו ומשפטי פיהו: זרע ישראל עבדו. בני יעקב בחיריו:
הוא אדוני אלהינו. בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו. דבר
ציה לאלף דור: אשר כרת את אברהם. ושבועתו ליצחק:
ויעמידה ליעקב לחק. לישראל ברית עולם: לאמר לה אתן ארץ
כנען. חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר. כמעט וגרים בה:
ויתהלכו מגוי אל גוי. ומממלכה אל עם אחר: לא הניח לאיש
לעשקם. ויזכח עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי. ובנביאי אל
תרעו: שירו לאדוני כל הארץ. בשרו מיום אל יום ישועתו: ספרו
בגוים את כבודו. בכל העמים נפלאותיו: כי גדול אדוני ומהלל
מאד. ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אילים.
(יפסיק מעט) ואדוני שמים עשה: הוד והדר לפניו. עז וחדנה
במקומו: הבו לאדוני משפחות עמים. הבו לאדוני כבוד ועז: הבו
לאדוני כבוד שמו. שאו מנוחה ובאו לפניו השתחוה לאדוני
בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ. אף תכון תביל בל תמוט:
ישמחו השמים ותגל הארץ. ויאמרו בגוים אדוני מלך: ורעם הים
ומלואו. יעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער. מלפני
אדוני כי בא לשפוט את הארץ: הודו לאדוני כי טוב. כי לעולם
חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו ומצילנו והצילנו מן הגוים
להודות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך: ברוך אדוני אלהי
ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו כל העם אמן והלל
לאדוני: רוממו אדוני אלהינו. והשתחוה להדם רגליו קדוש הוא:
רוממו אדוני אלהינו והשתחוה להר קדשו. כי קדוש אדוני
אלהינו: והוא רחום יכפר עון. ולא ישחית והרבה להשיב אפו.
ולא יעיר כל חמתו: אתה אדוני לא תכלא רחמיה ממני. חסדך
ואמתך תמיד יצרוני: זכר רחמיה אדוני וחסדך. כי מעולם המה:
תנו עז לאלהים על ישראל גאנותו. ועז בשחקים: נורא אלהים
ממקדשיך. אל ישראל. הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

אל נקמות אדוני. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב
גמול על גאים: לאדוני הישועה. על עמך ברכתך סלה: אדוני
צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: אדוני צבאות. אשרי
אדם בטח בך: אדוני הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: הושיעה
את עמך וברך את נחלתך. ורעם ונשאם עד העולם: נפשונו
חפתה לאדוני. עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו. כי בשם
קדשו בטחנו: יהי חסדך אדוני עלינו. פאשר יחלנו לך: הראנו
אדוני חסדך. וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו. ופדנו למען
חסדך: אנכי אדוני אלהיך המעלה מארץ מצרים. הרחב פיך
ואמלאהו: אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שאדוני אלהיו: ואני
בחסדך בטחתי. יגל לבי בישועתך. אשריה לאדוני כי גמל עלי
(ס"ת יל"י): גם בחנוכה יתחיל יתחיל "ארוממך" ולא יאמר
פסוק "מזמור שיר חנוכת".

ארוממך אדוני כי דליתני. ולא שמחת איבי לי: אדוני אלהי.
שועתי אליך ותרפאני: אדוני העלית מן שאול נפשי. חיייתי

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, שלא
עשני עבד. (האשה אומרת - שפחה):

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, שלא
עשני אשה:

(אשה אומרת בלי שם ומלכות: ברוך שעשני
פרצונו):

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם,
המעביר חבלי שנה מעיני ותנומה מעפעפי:

ויהי רצון מלפניך אדוני אלהי ואלהי אבותי,
שתרגילני בתורתך. ותדביקני במצותיך. ולא
תביאני לידי חטא. ולא לידי עון. ולא לידי
נפיון. ולא לידי בזיון. ותרחיקני מיצר הרע.
ותדביקני ביצר הטוב. וכוף את יצרי
להשתעבד לך. ותנני היום ובכל יום לחן
ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי.
וגמלני חסדים טובים. ברוך אתה אדוני, גומל
חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך אדוני אלהי ואלהי אבותי
שתצילני היום ובכל יום מעי פנים.
ומעוזות פנים. מאדם רע. מיצר רע. מחבר רע.
משכן רע. מפגע רע. מעין הרע. ומלשון הרע.
מדין קשה. ומבעל דין קשה. בין שהוא בן
ברית. ובין שאינו בן ברית:

ברכות התורה:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה:

והערב נא אדוני אלהינו את דברי תורתך
בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה
אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי
שמה ולומדי תורתך לשמה. ברוך אתה אדוני,
המלמד תורה לעמו ישראל:

ברוך אתה אדוני, אלהינו מלך העולם, אשר
בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתך.
ברוך אתה אדוני, נותן התורה:

לאחר ברכות התורה קוראים פסוקים אלו כדי ללמוד תורה
מייד לאחר הברכה:

2. תפילת שחרית

בנים שמעו לי. יראת אדוני אלמדכם: מי האישי הקפץ חיים. אהב ימים לראות טוב: נצר לשונך מרע. ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב. בקש שלום ורדפה: עיני אדוני אל צדיקים. ואזניו אל שועתם: פני אדוני בעשי רע. להכרית מארץ זכרם: צעקו ויהיה שמע. ומפל צרותם האיכלם: קרוב אדוני לנשברי לב. ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק. ומכלם יצילנו אדוני: שמר כל עצמתיו. אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה. ושנאי צדיק יאשמו: פודה אדוני נפש עבדיו. ולא יאשמו כל החסים בו:

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: בטרום הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל. ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא. ותאמר טובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר. ואשמורה בלילה: ורמתם שנה יהי. בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ ויחלף. לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפך. ובחמתך נבהלנו: שטה עונותינו לנגדך. עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך. פלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון. פי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפך. וכיראתך עברתך: למנות ימינו פן הודע. ונבא ללב חקמה: שובה אדוני עד מתי. והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך. ויגננה ונשמחה בכל ימינו: שחננו כימות עניתנו. שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלה. והדרך על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננה:

ישב בסתר עליון. בצל שדי יתלונן: אמר לאדוני מחסי ומצודתי. אלהי אבטח בו: כי הוא יצילה מפח יקושי מדבר הוות: באברתו יסד לה ותחת נפשו תחסה. צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה. מחץ יעוף יומם: מדבר באפל הלה. מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך אלף ורבבה מימינה. אליה לא יגש: רק בעיניך תביט. ושלמת רשעים תראה: כי אתה אדוני מחסי. עליון שמת מעונה: לא תאנה אליה רעה. ונגע לא יקרב גאהלה: כי מלאכיו יצוה לה. לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאנה. פן תגף באבן רגלה: על שחל ופתן תדרך. תרמס כפיר ותניו: כי בי חשק ואפלטוהו. אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואשגבהו עמו אנכי בצרה. אחלצהו ואכבדהו: ארץ ימים אשביעהו. ואראהו בישובתי:

עשרה מזמורי תשובה מספר תהילים: ויש שלא נהגו לקראם.

1. תפלה לך שבעה אדוני צדק הקשיבה רנתי האזינה תפילתי בלא שפתי מרמה: מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: בחנת לבי פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בל יעבר פי: לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פרוי: תמה אשרי במעגלותיה בל נמוטו פעמי: אני קראתיך כי תענני אל הט אונך לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינה: שמרני כאישון בת עין בצל כנפיה תסתירני: מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי: חלבמו סגרו פימו דברו בגאות: אשרינו עתה סבבנו עיניהם ישיתו לנטות בארץ: דמינו כאריה יכסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים: קומה אדוני קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבה: ממתים ידך אדוני ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינה תמלא בטנם ישבעו בנים והיחיו יתרם לעולליהם: אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקייץ תמונתך:

2. לך אליך אדוני נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי: גם כל קנייך לא יבשו יבשו הבוגדים רימם: דרכיך אדוני הודיעני ארחותיה למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך אדוני וחסדיך כי מעולם המה: חטאות נעורי ופשעי אל תזכר פחסדך זכר לי

מירי בור: זמרו לאדוני חסידיו. והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו בערב יליו בכי. ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי. בל אמוט לעולם: אדוני ברצונו העמדתה להררי עז. הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך אדוני אקרא. ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי בודתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך: שמע אדוני וחנני. אדוני היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזני שמחה: למען ימרה קבוד ולא ידם. (יפסיק מעט) אדוני אלהי לעולם אודך:

אדוני הוא האלהים. אדוני הוא האלהים.
אדוני הוא האלהים. אדוני הוא האלהים.

אדוני מלך אדוני מלך אדוני ימלה לעלם ועד.
אדוני מלך אדוני מלך אדוני ימלה לעלם ועד.

והיה אדוני למלה על כל הארץ. ביום ההוא יהיה אדוני אחד ושמו אחד:

הושיענו אדוני אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך: ברוך אדוני אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

למנצח מזמור לךוד: השמים מספרים כבוד אל. ומעשה ידיו מגיד הרמיע: יום ליום יביע אמר. ולילה לילה יתוה דעת: אין אמר ואין דברים. בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם. לשמש שם אהל בהם: והוא פתח יצא מחפתו. ישיש כגבור לרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם. ואין נסתר מחמתו: תורת אדוני תמימה משיבת נפש. עדות אדוני נאמנה מחכימת פתי: פסודי אדוני ישרים משמחי לב. מצות אדוני ברה מאירת עינים: יראת אדוני טהורה עמדת לעד משפטי אדוני אמת. צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב. ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם עבדך נזהר בהם. בשמרם עקב רב: שגיאות מי יבין. מנסתרות נסני: גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם. ונפיתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. אדוני צורי וגואלי:

רננו צדיקים ביהוה. לישראל נאה תהלה: הודו לאדוני בכבוד. בגבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש. היטיבו נגן בתרועה: פי ישר דבר אדוני. וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט. חסד אדוני מלאה הארץ: בדבר אדוני שמים נעשו. וברוח פיו כל צבאם: כנס כנף מי הים. נתן באוצרות תהומות: ייראו מאדוני כל הארץ. ממנו יגורו כל יושבי תבל: כי הוא אמר ויהי. הוא צנה ויעמד: אדוני הפיר עצת גוים. הניא מחשבות עמים: עצת אדוני לעולם תעמד. מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר אדוני אלהיו. העם בחר לנחלה לו: משמים הביט אדוני. ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השגית. אל כל ישבי הארץ: היצר יחד לבם. המבין אל כל מעשיהם: אין המלה נושע ברב חיל. גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה. וברב חילו לא ימלט: הנה עין אדוני אל יראיו. למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם. ולחיותם ברעב: נפשו חקתה לאדוני. עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישלח לבנו. כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך אדוני עלינו. כפאשר יחלנו לך:

לךוד בשנותו את טעמו לפני אבימלה. ויגרהו וילך: אברכה את אדוני בכל עת. תמיד תהלתו בפי: ביהוה תתהלל נפשי: ישמעו ענים וישמחו: גדלו לאדוני אתי. ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את אדוני וענני. ומפל מגורתי הצילני: הביטו אליו ונהרו. ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויהיה שמע. ומפל צרותיו הושיעו: חנה מלאך אדוני סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב אדוני. אשרי הגבר יחסה בו: יראו את אדוני קדשו. כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו. ודרשי אדוני לא יחסרו כל טוב: לכו

2. תפילת שחרית

משמים נשקף: גם אדוני יתן הטוב וארצנו תתן: יבולה: צדק
לפניו יהלך: וישם לדרך פעמיו:

7. תפלה לךוד השה אדוני אונך ענני פי עני ואכיון אני: שמרה
נפשי פי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבושח אליה: חנני
אדני פי אליה אקרא כל היום: שמח נפש עבדך פי אליה אדני
נפשי אשא: פי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיה:
האזינה אדוני תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי
אקראך פי תענני: אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: כל גוים
אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: פי גדול
אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני אדוני דרךך
אלהי באמתך יחד לבכי ליראה שמך: אודך אדני אלהי בכל
לבך ואכבדה שמך לעולם: פי חסדך גדול עלי והצלח נפשי
משאלו תחתיה: אלהים זדים כמו עלי ועדת עריצים כמשו נפשי
ולא שמוך לנגדם: ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת: פנה אלי וחנוני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן
אמתך: עשה עמי אות לטובה ויראו שניאי ויבשו פי אתה אדוני
עזרתי ונחמתי:

8. תפלה לעני כי יעטרף ולפני אדוני ישפך שיחו: אדוני שמעה
תפלתי ושוועתי אליה תבוא: אל תסתור פניך ממני ביום צר לי
השה אלי אונך ביום אקרא מהר ענני: פי כלו בעשן ימי ועצמותי
כמו קד נחרו: הויפה כעשב ויבש לבי פי שכחתי מאכל לחמי:
מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדך הייתי
ככוס חרבות: שמדתי ואהיה כצפור בודד על גג: כל היום
חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: פי אפר פלחם אכלתי וישקני
בבכי מסכתי: מפני ועמך וצפך פי נשאתני ותשליכני: ימי כצל
נטוי ואני כעשב איבש: ואתה אדוני לעולם תשב וזכרך לדר ודר:
אתה תקום תרחם ציון פי עת לחנה פי בא מועד: פי רצו עבדיך
את אבניך ואת עפרה יחנו: וייראו גוים את שם אדוני וכל מלכי
הארץ את כבודך: פי בנה אדוני ציון נראה בכבודו: פנה אל
תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תכתב זאת לדור אחרון
ועם נבא יהלל יה: פי השקיף ממרום קדשו אדוני משמים אל
ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמונה: לספר בציון
שם אדוני ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד
את אדוני: ענה בדרך <כחו> כחי קצר ימי: אמר אלי אל תעלני
בחצי ימי ידור דורים שנותיה: לפנים הארץ יסדת ומעשה ידך
שמים: המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כפגד יבלו כלבוש
תחליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיה לא יתמו: בני עבדיך ישכנו
וזרעם לפניך יכון:

9. לךוד ברכי נפשי את אדוני וכל קרבי את שם קדשו: ברכי
נפשי את אדוני ואל תשכחי כל גמוליו: הסלח לכל עונכי הרפא
לכל תחלאיכי: הגואל משחת חייכי המעשרכי חסד ורחמים:
המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעורכי: עשה צדקות אדוני
ומשפטים לכל עשוקים: יודיע דרכי לחשה לבני ישראל
עלילותיו: רחום וחנון אדוני ארך אפים ורב חסד: לא לנצח יריב
ולא לעולם ישור: לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל
עלינו: פי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: כרחק
מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו: כרחם אב על בנים
רחם אדוני על יראיו: פי הוא ידע יצרנו זכור פי עפר אנחנו:
אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: פי רוח עברה בו ואינו
ולא יכרנו עוד מקומו: וחסד אדוני מעולם ועד עולם על יראיו
וצדקתו לבני בניו: לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: אדוני
בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ברכו אדוני מלאכי
וגברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: ברכו אדוני כל צבאו
משרתיו עשי רצונו: ברכו אדוני כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו
ברכי נפשי את אדוני:

10. ברכי נפשי את אדוני אדוני אלהי גדלת מאד הוד והדר
לבשת: עטה אור כשלמה נוטה שמים פריעה: המקרה במים

אתה למען טובך אדוני: טוב וישר אדוני על כן יורה חטאים
בדרך: ידר ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: כל ארחות אדוני
חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: למען שמך אדוני וסלחת לעוני
פי רב הוא: מי זה האיש ירא אדוני יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב
תלן וורעו יירש ארץ: סוד אדוני ליראיו ובריתו להודיעם: עני
תמיד אל אדוני פי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנוני פי
יחיד ועני אני: צרות לבכי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה עני
ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה אויבי פי רבו ושנאת חמס
שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש פי חסיתי בך: תם וישר
יצרני פי מותי: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

3. לךוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא
יחשב אדוני לו עון ואין ברוחו רמיה: פי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום: פי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בחרבני מוצ סלה: חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי לאדוני ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל
כל חסיד אליה לעת מצא רק לשטרף מים רבים אליו לא יגיעו:
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: אשריך
ואורך בדרך זו תלך איצעה עליה עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין
הבין במתג ורסן עדין לבלום כל קרב אליה: רבים מכאובים
לרשע והבושח באדוני חסד יסובבנו: שמחו באדוני וגילו צדיקים
והרינו כל ישרי לב:

4. למנצח מזמור לךוד: בבוא אליו נתן הנביא פאשר בא אל בת
שבע: חנני אלהים כחסדך קרב רחמיה מחה פשעי: <הרבה>
הרב כפסני מעוני ומחטאתי טהרני: פי פשעי אני אדע וחטאתי
נגדי תמיד: לה לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק
בדברך תזכה בשפטך: הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתי אמי: הן
אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב
ואטהר תכבסני ומשילג אלביו: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה
עצמות דפתי: הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: לב טהור
ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תסח ממני: השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה
תסמכני: אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליה ישובו: הצילני
מדמים אלהים אלהי תשוועתי תרנו לשוני צדקתך: אדני שפתי
תפתח ופי יגיד תהלתך: פי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא
תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא
תבזה: היטיבה בראונך את ציון תבנה חומות ירושלים: אז תחפץ
זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחה פרים:

5. למנצח מזמור לךוד שיר: לה דמיה תהלה אלהים בציון ולה
ישלם נדר: שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו: דברי עונת גברו מני
פשעינו אתה תכפרם: אשרי תבחר ותקרב ישכן חצרי נשבעה
בטוב ביתך קדש היקלה: נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו
מבטח כל מצוי ארץ וים ורחקים: מכין הרים ככח נאזר בגבורה:
משביח שאון ימים שאון גליהם וקומו לאמים: וייראו ישרי קצות
מאותיה מוצאי בקר וערב תרנו: פקדת הארץ ותשקמה רבת
תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם פי כן תכניה: תלמיה
רזה נחת גדויה ברביבים תמגנה צמחה תברך: עשרת שנת
טובתך ומעגליה ירעפון דשן: ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות
תחגרנה: לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר: תורעעו אף
ישירו:

6. למנצח לבני קרח מזמור: רצית אדוני ארצה שבת <שבות>
שבית יעקב: נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה: אספת כל
עברתך השיבות מחרון אפה: שובנו אלהי ישענו והפר פעסך
עמנו: הלעולם תאנני בנו תמשך אפך לדר ודר: הלא אתה תשוב
תחינו ועמך ישמחו בך: הראנו אדוני חסדך וישעך תתן לנו:
אשמעה מה ידבר האל אדוני פי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו
ואל ישובו לכסלה: אף קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו:
חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת מארץ תצמח וצדק

2. תפילת שחרית

נפשונו. המים הידונית: ברוך אדוני. שלא נתנו טרף לשנייה:
נפשונו כפפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו:
עורנו בשם אדוני. עשה שמים וארץ:

הללויה הללו את שם אדוני. הללו עבדי אדוני: שעמדים בבית
אדוני. בחצרות בית אלהינו: הללויה כי טוב אדוני. זמרו לשמו
כי נעים: כי יעקב בחר לו יה. ישראל לסגלתו: כי אני ידעתי כי
גדול אדוני. ואדונינו מכל אלהים: כל אשר חפץ אדוני עשה
בשמים ובארץ. בימים וכל תהמות: מעלה נשאים מקצה הארץ
ברקים למטר עשה. מוצא רוח מאוצרותיו: שהפה בכורי מצרים.
מאדם עד בהמה: שלח אותם ומפתים בתוככי מצרים. בפרעה
ובכל עבדיו: שהפה גוים רבים. והרג מלכים עצומים: לסיחון
מלך האמרי ולעוג מלך הבשן. ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם
בחלקה. בחלקה לישראל עמו: אדוני שמך לעולם. אדוני זכרך לרו
ודר: כי ידיו אדוני עמו. ועל עבדיו יתנחם: עצבי גוים כסף
וזהב. מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו. עינים להם ולא
יראו: אונים להם ולא יאזינו. אף אין יש רוח בפייהם: כמהם יהיו
עשירים. כל אשר בטח בהם: בית ישראל ברכו את אדוני. בית
אשר ברכו את אדוני: בית הלוי ברכו את אדוני. יראי אדוני ברכו
את אדוני: ברוך אדוני מציון שכן ירושלים הללויה:

הודו לאדוני כי טוב. כי לעולם חסדו:

הודו לאלהי האלהים. כי לעולם חסדו:

הודו לאדוני האדנים. כי לעולם חסדו:

לעשה נפלאות גדולות לבדו. כי לעולם חסדו:

לעשה השמים בתבונה. כי לעולם חסדו:

לרוקע הארץ על המים. כי לעולם חסדו:

לעשה אורים גדלים. כי לעולם חסדו:

את השמש לממשלת ביום. כי לעולם חסדו:

את הירח וכוכבים לממשלות בלילה. כי לעולם חסדו:

למכה מצרים בכוריהם. כי לעולם חסדו:

ויצא ישראל מתוכם. כי לעולם חסדו:

ביד חזקה ובזרוע נטויה. כי לעולם חסדו:

לגור ים סוף לגזרים. כי לעולם חסדו:

והעביר ישראל בתוכו. כי לעולם חסדו:

ונער פרעה וחילו בים סוף. כי לעולם חסדו:

למוליד עמו במדבר. כי לעולם חסדו:

למכה מלכים גדלים. כי לעולם חסדו:

והרג מלכים אדירים. כי לעולם חסדו:

לסיחון מלך האמרי. כי לעולם חסדו:

ולעוג מלך הבשן. כי לעולם חסדו:

ונתן ארצם לנחלה. כי לעולם חסדו:

בחלקה לישראל עבדו. כי לעולם חסדו:

שבשפלנו זכר לנו. כי לעולם חסדו:

ויפרקנו מצרינו. כי לעולם חסדו:

נתן לחם לכל בשר. כי לעולם חסדו:

הודו לאל השמים. כי לעולם חסדו:

פיוט: "האדרת והאמונה"

האדרת והאמונה - לחי עולמים

הבינה והברכה - לחי עולמים

הגאון והגדלה - לחי עולמים

הדעה והדבור - לחי עולמים

ההוד וההדר - לחי עולמים

הנצח והנתיקות - לחי עולמים

עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: עשה מלאכי
רוחות משרתיו אש להט: יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם
ועד: תהום כלבוש כסיתו על הרים ועמדו מים: מן גערתך ינוסו
מן קול רעמה יחפזו: יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה
יסדת להם: גבול שמת בל יעברו בל ישונו לכסות הארץ:
המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכו: ישקו כל חיתו שדי
ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים
יתנו קול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיה תשבוע הארץ:
מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן
הארץ: ויו ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב
אנוש יסעד: ישבעו עצי אדוני ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם
צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים ייעלים
סלעים מחסה לשפנים: עשה רוח למועדים שמש ידע מבואו:
תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: הכפירים שאגים
לטרף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון ואל מעונתם
ירצו: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב: מה רבו מעשיה
אדוני כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה: זה הים גדול שם
ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות: שם
אניות יהלכו וינתן זה יצרת לשחק בו: כלם אליה ישברו לתת
אכלם בעת: תתן להם ולקטון תפתח ידה ישבעו טוב: תסתיר
פניה ויהלון תסף רוחם יגעו ואל עפרם ישונו: תשלח רוחך
יבראן ותחדש פני אדמה: יהי כבוד אדוני לעולם ישמח אדוני
במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשרה
לאדוני בחיי אומרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח
באדוני: יתמו חסאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי
את אדוני הללויה:

עד כאן 10 מזמורי תשובה שמוסיפים ביום כיפור

מזמור שירו לאדוני שיר חדש כי נפלאות עשה. הושיעה לו
ימינו וזרוע קדשו: הודיע אדוני ישועתו. לעיני הגוים גלה
צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ. את
ישועת אלהינו: הריעו לאדוני כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו
לאדוני בכבוד. בכבוד וקול זמרה: בתצארות וקול שופר. הריעו
לפני המלך אדוני: ירעם הים ומלאו. תבל וישבי בה: נהרות
ימחאו כף. יחד הרים ירננו: לפני אדוני כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק. ועמים במישרים:

שיר למעלות. אשא עיני אל ההרים. מאין יבא עזרי. עזרי מעם
אדוני. עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך. אל ינום שמך:
הנה לא ינום ולא ישן. שומר ישראל: אדוני שמך. אדוני אלה
על יד מינה: יומם השמש לא יכפה וירח בלילה: אדוני ישמך
מכל רע. ישמר את נפשך: אדוני ישמר צאתך ובואך. מעתה ועד
עולם:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי. בית אדוני נלך. עמדות
היו רגלינו. בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה. כעיר שחברה
לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל. להודות
לשם אדוני: כי שמה ישבו כסאות למשפט. כסאות לבית דוד:
שאלו שלום ירושלים. ישליו אהביה: יהי שלום בחילה. שלוח
בארמנותיה: למען אחי ורעי. אדברה נא שלום בה: למען בית
אדוני אלהינו. אבקשה טוב לך:

שיר המעלות אליה נשאתי את עיני. הישבי בשמים: הנה כעיני
עבדים אל יד אדונייהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל
אדוני אלהינו. עד שייחננו: חננו אדוני חננו. כי רב שבענו בו:
רבית שבועה לה נפשונו הלעג השאננים. הבו לגאי יונים:

שיר המעלות לדוד לולי אדוני שהיה לנו. יאמר נא ישראל: לולי
אדוני שהיה לנו. בקום עלינו אדם: אזי חיים בלענו. בחרות
אפם בנו: אזי המים שטפנו. נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על

2. תפילת שחרית

ממזרח שמש עד מבואו. מהלל שם אדוני:
 רם על כל גוים אדוני. על השמים כבודו:
 אדוני שמה לעולם. אדוני זכר לדר ודר:
 אדוני בשמים הכין כסאו. ומלכותו בכל משלה:
 ישמחו השמים ותגל הארץ. ויאמרו בגוים אדוני מלך:
 אדוני מלך אדוני מלך אדוני. ימלה לעולם ועד:
 אדוני מלך עולם ועד. אבדו גוים מארצו:
 אדוני הפיר עצת גוים. הניא מחשבות עמים:
 רבות מחשבות בלב איש. ועצת אדוני היא תקום:
 עצת אדוני לעולם תעמד. מחשבות לבו לדר ודר: כי הוא אָמַר
 ויהי. הוא צִוָּה וַיַּעַמַד:
 כי בחר אדוני בציון. אנה למושב לו:
 כי יעקב בחר לו יי. וישאל לסגלתו:
 כי לא ישש אדוני עמו. ונחלתו לא יעזב:
 והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן. ולא יעיר
 כל חמתו:
 אדוני הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללה סלה:
 אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שאדוני אלהיו:

תהלה לך דוד ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמה לעולם ועד:
 בכל יום אברכה ואהללה שמה לעולם ועד: גדול אדוני ומהלל
 מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו:
 הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראתיך יאמרו
 וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך וביעו וצדקותך ירגנו: חנון
 ורחום אדוני ארץ אפים וגדל חסד: טוב אדוני לכל ורחמיו על
 כל מעשיו: יודה אדוני כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד
 מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי
 וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל
 דור ודור: סומך אדוני לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל
 אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך
 ומשביע לכל חי רצון: צדיק אדוני בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
 קרוב אדוני לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו
 יעשה ואת שונעתם ישמע ויושיעם: שומר אדוני את כל אהביו
 ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת אדוני ידבר פי ויברך כל בשר
 שם קדשו לעולם ועד:
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה:

הללו יה הללי נפשי את אדוני: אהללה אדוני בחיי אומרה
 לאלהי בעודי: אל תבטחו בנידיבים בכן אדם שאין לו תשועה:
 תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתי: אשרי שאל
 יעקב בעזרו שברו על אדוני אלהיו: עשה שמים וארץ את הים
 ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים
 נתן לחם לרעבים אדוני מתיר אסורים: אדוני פתח עורים אדוני
 זקף כפופים אדוני אהב צדיקים: אדוני שמר את גרים יתום
 ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעזת: ימלה אדוני לעולם אלהיך
 ציון לדר ודר הללו יה:

הללו יה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאנה תהלה: בונה
 ורושם אדוני נדחי ישראל יכנס: הרפא לשבוגי לב ומחפש
 לעצבותם: מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: גדול
 אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר: מעודד ענוים אדוני משפיל
 רשעים עדי ארץ: ענו לאדוני בתודה זמרו לאלהינו בכבוד:
 המפכה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר:
 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת השוט
 יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: רוצה אדוני את יראיו את
 המיחלים לחסדו: שבחי ורושם את אדוני הללי אלהיך ציון: כי
 חזק בריחי שערך ברוך בניך בקרבך: השם גבולה שלום חלב
 חטים ושיבועה: השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: הנתן
 שלג כצמר כפור כאפר יפזר: משליך סרחו כפתים לפני קרתו

הך והזהר - לחי עולמים
 החיל והחסן - לחי עולמים
 הטקס והטהר - לחי עולמים
 הייחוד והיראה - לחי עולמים
 הפתר והפבור - לחי עולמים
 הלמח והליבוז - לחי עולמים
 המלוכה והממשלה - לחי עולמים
 הנוי והנצח - לחי עולמים
 השגוי והשגב - לחי עולמים
 העז והענוה - לחי עולמים
 הפדות והפאר - לחי עולמים
 הצבי והצדק - לחי עולמים
 הקריאה והקדשה - לחי עולמים
 הרון והרוממות - לחי עולמים
 השיר והשבח - לחי עולמים
 התהלה והתפארת - לחי עולמים.

פסוקי דזמרה:

ברכת "ברוך שאמר"

הברכה שפותחת את פסוקי דזמרה

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך אומר ועשה. ברוך
 גוזר ומקיים. ברוך עשה בראשית. ברוך מרחם על הארץ. ברוך
 מרחם על הפריות. ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד
 ומקיים לנצח. ברוך פודה ומציל. ברוך שמו. ברוך אתה אדוני
 אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן המהלל בפה עמו. משבח
 ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד עבדך נהללך אדוני
 אלהינו. בשבחות ובזמירות. ונגדלך ונשפכה. ונפארה. ונמליכה.
 ונזכיר שמה מלפני אלהינו יחיד חי העולמים. מלך משבח
 ומפאר עדי עד שמו הגדול. ברוך אתה אדוני מלך מהלל
 בתשבחות:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להדות לאדוני ולזמר לשמה עליון:
 להגיד בפקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי
 הגיטן בכנור: כי שפחתני אדוני בפעלך במעשי ידיך ארגו: מה
 גדלו מעשיך אדוני מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע
 וקסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויאצו כל פעלי
 און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם אדוני: כי הגה איביך
 אדוני כי הגה איביך יאבדו ותפרדו כל פעלי און: ותרים פראים
 סרני בלתי בשמו רענו: ותבט עיני בשווי בקמים עלי מרעים
 תשמענה אדוני: צדיק פתמר יפרח כארז בלבנון וישגה: שתולים
 בבית אדוני בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים
 ורעננים יהיו: להגיד כי ישר אדוני צורי ולא עולתה בו:

אדוני מלך גאות לבש לבש אדוני עז התאזר אף תפון תכל כל
 תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות אדוני נשאו
 נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מסלות מים רבים אדירים
 משברי ים אדיר במרום אדוני: עדתך נאמנו מאד לביתך נאנה
 קדש אדוני לארץ ימים:

יהי כבוד אדוני לעולם. ישמח אדוני במעשיו:
 יהי שם אדוני מברך. מעתה ועד עולם:

2. תפילת שחרית

מי יעמד: ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים: מגיד דבריו
לעקב חסיו ומשפטיו לישאל: לא עשה כן לכל גוי ומשפטיו
בל ידעום הללו יה:

הללו יה הללו את אדוני מן השמים הללוהו במרומים: הללוהו
כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו: הללוהו שמש וירח הללוהו כל
כוכבי אור: הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים:
הללו את שם אדוני כי הוא אלה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם
חוק נתן ולא יעבור: הללו את אדוני מן הארץ תנינים וכל
תהמות: אש וגבר שגל ומיטור רוח סערה עשה דברו: והרים
וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: התהיה וכל בהמה רמש וצפור
כנף: מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ: בחורים וגם
בתולות ומנים עם נערים: הללו את שם אדוני כי נשגב שמו
לכבוד הודו על ארץ ושמים: וירם מרו לעמו תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו הללו יה:

הללו יה שירו לאדוני שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח
ישאל בעשיו בני ציון יגילו במלפם: יהללו שמו במחול בתוך
וכנור וזמרו לו: כי רוצה אדוני בעמו יפאר עניים בישועה: יעלו
חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב
פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים תוכחת כל אמים: לאסר
מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט
פתוב הדר הוא לכל חסידיו הללו יה: הללויה הללו אל בקדשו.
הללוהו ברקיע עז:

הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עז: הללוהו בגבורתיו
הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללו יה:

ברוך אדוני לעולם אמן ואמן:
ברוך אדוני שכן ירושלים הללויה:
ברוך אדוני אלהים אלהי ישראל: עשה נפלאות לבדו: וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

נוהגים לעמוד בקטע זה:

ויברך דויד את אדוני לעיני כל הקהל. ויאמר דויד ברוך אתה
אדוני אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך אדוני הגדלה
והגבורה והתפארת והנצח וההודו כי כל בשמים ובארץ. לך
אדוני הממלכה והמתנשא לכל לראש: והעשר והכבוד מלפניך
ואתה מושל בכל וברך כח וגבורה. וברך לגדל ולחזק לכל:
ועתה אלהינו מודים אנחנו לך. ומהללים לשם תפארתך: ויברכו
שם כבודך ומרומם על כל ברך ותהלה: אתה הוא אדוני לבדך
אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר
עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם. וצבא השמים
לך משתחוים: אתה הוא אדוני האלהים אשר בחרת באברהם
והוצאתו מאר פשדים. ושמת שמו אברהם: ומצאת את לבבו
נאמן לפניך [מכאן חוזרים לשבת]

זכרות עמו הברית לתת את ארץ הפנעני החתי האמרי והפריזי
והיבויסי והגרנזשי לתת לזרעו. ותקם את דברך כי צדיק אתה:
ותרא את עני אבותינו במצרים. ואת ועקבתם שמעת על ים סוף:
ותתן אותם ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת
כי הזידו עליהם. ותעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת לפניהם
ויעברו בתוך הים ביבשה. ואת רדפייהם השלכת במצולת כמו
אבן במים עזים:

וישע אדוני ביום ההוא את ישראל מיד מצרים. וירא ישראל את
מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר
עשה אדוני במצרים וייראו העם את אדוני. ויאמינו ביהוה
ובמשה עבדו:

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לאדוני ויאמרו
לאמר. אשירה לאדוני כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי
וזמרת יה ויהי לי לישועה. זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו:
אדוני איש מלחמה. אדוני שמו: מרכבות פרעה וחילו ירה בים.
ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסמו. ירדו במצולת כמו
אבן: ימינה אדוני נאדרי בכח. ימינה אדוני תרעץ אויב: וברב
גאונה תהרס קמיה. תשלח חרנה יאכלמו פוש: וברוח אפיה
נערמו מים נצבו כמו גד נולים. קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב
אך דף אשיג אחלק שלל. תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו
ידי: נשפת ברוחך כסמו ים. צללו בעופרת במים אדירים: מי
כמכה באלם אדוני מי כמכה נאדר בקדש. נורא תהלת עשה
פלא: נטית ימינה תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת.
נהלת בעזך אל גוה קדשה: שמעו עמים ירגזון. חיל אחו ישבי
פלשת: אז נבהלו אלופי אדום מואב יאחזמו רעד. נמגו כל
ישבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל ורועד ידמו כאבן.
עד יעבור עמך אדוני עד יעבר עם זו קנתי: תבאמו ותשעמו בהר
נחלתך מכוון לשבתך פעלת אדוני. מקדש אדני כוננו ידי: אדוני
ימלה לעלם ועד: אדוני ימלה לעלם ועד: אדוני מלכותיה קאים
לעלם ולעלמי עלמאי: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב אדוני עליהם את מי הים. ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך
הים:

כי לאדוני המלוכה. ומושל בגוים: ועלו מושעים בהר ציון לשפט
את הר עשו. והיתה לאדוני המלוכה: והיה אדוני למלה על כל
הארץ. ביום ההוא יהיה אדוני אחד ושמו אחד:

נשמת כל חי תברך את שמה אדוני אלהינו ורוח כל בשר תפאר
ותרום וזכר מלפני תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל.
וימבלעדיך אין לנו (מלה) גואל ומושיע. פודה ומציל. ועונה
וימרחם. בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלה עוזר וסומך אלא
אתה:

אלהי הראשונים והאחרונים. אלוה כל בריות. אדון כל תולדות.
המהלל בכל התשבחות. המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים.
ויהוה אלהים אמת. לא יגום ולא יישן. המעורר ישנים והמקיץ
נרדמים. מחיה מתים. ורופא חולים. פוקח עורים. וזוקף
כפופים. המשיח אלמים. והמפענח לעלמים. וזה לבדך אנחנו
מודים:

ואלו פיננו מלא שירה כים. ולשוננו רנה כהמון גליו. ושפתותינו
שבח כמרחבי רקיע. ועינינו מאירות כשמש וכירח. וידינו
פרושות כנשרי שמים. ורגלינו קלות כאילות. אין אנחנו
מספיקין להודות לך אדוני אלהינו. ולברך את שמה מלפני. על
אחת מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבות פעמים. הטובות נסים
ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו. מלפנים ממצרים גאלתנו
אדוני אלהינו. מבית עבדים פדיתנו. ברעב ונתנו. ובשבע
כלכלתנו. מחרב הצלתנו. מדבר מלטתנו. ומחלאים רעים ורבים
דליתנו. עד הנה עזרנו רחמיה ולא עזבנו חסדיך. על כן אברהם
שפלגת בנו. ורוח ונשמה שפחת באפינו. ולשון אשר שמת
בפינו. הן הם. יודו ויברכו. וישבחו. ויפארו. את שמה מלפני
תמיד. כי כל פה לך יודה. וכל לשון לך תשבח. וכל עין לך
תצפה. וכל ברך לך תכרע. וכל קומה לפניך תשתחוה. והלבבות
ייראוהו והקרב והפליות יזמרו לשמה. כדבר שנאמר כל עצמתי
תאמרנה אדוני מי כמוך מציל עני מחזק מפוני. ועני ואביון
מגולו:

שועת עניים אתה תשמע. צעקת הדל תקשיב ותושיע. וכתוב
רננו צדיקים ביהוה. לישרים נאווה תהלה:

כפי ישרים תתרום ובשפתי צדיקים תתברך:
ובלשון חסידים תתקדש: ובקרב קדושים תתהלל:

וּתְבוֹנָה סוֹבְבִים הוּדוּ: הַמְתַּגָּאָה עַל חַיּוֹת
הַקֹּדֶשׁ. וְנִהְדָּר בְּכַבּוּד עַל הַמְרַכְּבָה: זְכוֹת
וּמִיִּשׁוּר לַפְּנֵי כְסָאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ:
טוֹבִים מְאוּרֹת שְׁבָרָאֵם אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם בְּדַעַת
בְּבִינָה וּבִהְשָׁפֵל: כַּח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת
מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּבִיל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נוֹגֵה.
נֶאֱדָה זִיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׁמַחִים בְּצִאתֵם שְׁשִׁים
בְּבוֹאֵם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵי־הֶם: פָּאָר
וְכַבּוּד נוֹתְנִים לְשִׁמוֹ. צְהִלָּה וְרִנָּה לְזִכְר
מְלִכּוֹתוֹ: קְרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין
צוּרֵת הַלְבָנָה: שְׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם.
תַּפְאָרֵת וּגְדוּלָּה שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ:

שְׁמָה אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ. וְזִכְרָה יִתְפָּאֵר
מְלַכְנוּ בְּשִׁמִּים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת. עַל
כָּל שְׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִידָה. וְעַל מְאוּרֵי אוֹר שְׂיִצְרָתָה
הַמָּה יִפְאָרוּהָ סְלָה:

תַּתְּבַרְךָ לְנִצָּח צוּרְנוּ מְלַכְנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרָא
קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שְׁמָה לְעַד מְלַכְנוּ יוֹצֵר
מְשָׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתֵנוּ כְּלָם עוֹמְדִים בְּרוֹם
עוֹלָם וּמְשִׁמִּיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל. דְּבָרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלָךְ עוֹלָם. כְּלָם אֶהוּבִים. כְּלָם
בְּרוּרִים. כְּלָם גְּבוּרִים. כְּלָם קְדוֹשִׁים. כְּלָם
עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵי־הֶם וְכָלֵם
פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקְדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִין. וּמְשַׁבְּחִין. וּמְפָאֲרִין.
וּמְקַדִּישִׁין. וּמְעַרְצִין. וּמְמַלְיְכִין. אֶת שֵׁם הָאֵל
הַמְּלָךְ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא. וְכָלֵם
מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מְלִכּוֹת שְׁמִים זֶה מְזָה.
וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזָה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת
רוּחַ. בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָה וּבְנִעְיָמָה. קְדֻשָּׁה כְּלָם
כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה. וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ אֲדוֹנֵי צְבָאוֹת. מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעַמַּת הַשְּׂרָפִים לְעַמַּתֵם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים,
בְּרוּךְ כְּבוֹד אֲדוֹנֵי מִמְקוֹמוֹ:

לֹאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם.
זְמִירוֹת יִאֲמְרוּ. וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא
לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקְדוֹשׁ. פּוֹעַל גְּבוּרוֹת. עוֹשֵׂה
חֲדָשׁוֹת. בַּעַל מְלַחְמוֹת. זוֹרַע צְדָקוֹת. מְצַמִּיחַ

בְּמַקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים
לְפָנֶיךָ אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת. לְהַלֵּל. לְשַׁבַּח.
לְפָאֵר. לְרוֹמֵם. לְהַדְרֵ. וּלְנַצַּח. עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד
כִּי יִשִּׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחָךְ:

ברכת "ישתבח"

הברכה שחותמת את "פסוקי דזמרא"

וּבְכֹן. יִשְׁתַּבַּח שְׁמָה לְעַד מְלַכְנוּ הָאֵל הַמְּלָךְ הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
בְּשִׁמִּים וּבְאָרֶץ כִּי לָךְ נָאָה אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד. (א) שִׁיר (ב) וְשִׁבְחָה. (ג) הַלֵּל (ד) וְזִמְרָה. (ה) עוֹ. (ו) וּמְשִׁלָּה. (ז) נִצָּח. (ח) גְּדוּלָּה. (ט) גְּבוּרָה. (י) תְּהִלָּה. (יא)
וְתַפְאָרֵת. (יב) קְדוּשָׁה. (יג) וּמְלִכּוֹת. בְּרַכּוֹת וְהוֹדוֹת לְשִׁמָּה
הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ. וּמַעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנֵי
מְלָךְ גְּדוֹל וּמַהֲלֵל בְּתִשְׁבְּחוֹת. אֵל הַהוֹדוֹת. אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת.
בוֹרָא כָּל הַנְּשֻׁמוֹת. רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מְלָךְ
אֵל חַי הָעוֹלָמִים אָמֵן:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעֲמָקִים קְרִאתֶיךָ אֲדוֹנֵי: אֲדֹנֵי שְׁמַעָה בְּקוֹלֵי
תְּהִינָה אֲזִנֶיךָ מְשֻׁבּוֹת. לְקוֹל תְּחִנּוּנֵי: אִם עֲנוּת תִּשְׁמָר יְהִי. אֲדֹנֵי
מִי יַעֲמֵד: כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּגְרָא: קוֹיֵתִי אֲדוֹנֵי קוֹיֵתָה
נְפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: נְפְשִׁי לְאֲדֹנֵי. מְשִׁמְרִים לְבַקֵּר שְׁמֵרִים
לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל אֲדוֹנֵי כִּי עִם אֲדוֹנֵי חֶסֶד. וְהִרְבָּה עִמּוֹ
פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

הברכה הראשונה לפני קריאת שמע "יוצר אור"

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנֵי, אֱלֹהֵינוּ מְלָךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר
אוֹר וּבוֹרָא חֹשֶׁךְ. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם וּבוֹרָא אֶת הַכֹּל:
הַכֹּל יוֹדוּךָ. וְהַכֹּל יִשְׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יִאֲמְרוּ אֵין
קְדוֹשׁ כִּי־הוּא. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סְלָה יוֹצֵר הַכֹּל.
הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעְרֵי מִזְרַח.
וּבוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רְקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ
וּלְבַנָּה מִמְּכוּן שְׁבָתָה. וּמְאִיר לְעוֹלָם כָּלוֹ
וּלְיוֹשְׁבָיו שְׁבָרָא בְּמִדַּת הַרַחֲמִים. הַמְאִיר לְאָרֶץ
וְלַדָּרִים עֲלֵיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל
יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית. מֶה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ
אֲדוֹנֵי כְּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. מְלֵאָה הָאָרֶץ
קְנִינֵיךָ: הַמְּלָךְ הַמְּרוֹמֵם לְבַדּוֹ מְאֹד. הַמְּשַׁבַּח
וְהַמְּפֹאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיְמוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ. צוּר
מְשַׁגְּבָנוּ. מְגֹן יִשְׁעָנוּ. מְשַׁגֵּב בְּעֵדְנוּ. אֵין עֶרוֹךְ
לָךְ וְאֵין זוּלָתְךָ אֶפְסָ בְּלָתְךָ וּמִי דוֹמָה לָךְ. אֵין
עֶרוֹךְ לָךְ אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין
זוּלָתְךָ מְלַכְנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפְסָ בְּלָתְךָ
גּוֹאֲלֵנוּ לִיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ. וּמִי דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעָנוּ
לְתַחִית הַמַּתִּים:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בְּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ בְּפִי
כָּל הַנְּשֻׁמָה: גְּדוֹלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. דַּעַת

וּבְכָל נִפְשָׁךְ וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם (יפסיק
מעט) עַל לְבָבְךָ: וְשִׁנְנֶתָם לְבִנְיָהּ וְדַבְרָתָּ
בָּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל
יָדְךָ. וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

פרשה שניה של קריאת שמע:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם. (יפסיק מעט) לְאַהֲבָה אֶת
אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵיכֶם (יבטא היטב את העי"ן)
וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלִקוֹשׁ. וְאֶסְפַּתְּ דְגָנְךָ
וְתִירְשָׁךְ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה לְבַהֲמֹתֶיךָ.
וְאֶכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם.
וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף אֲדוֹנֵי בְכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ.
וְאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר אֲדוֹנֵי
נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם
וְעַל נַפְשְׁכֶם. וּקְשַׁרְתֶּם אֶתְם לְאוֹת עַל יָדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֶתְם אֶת
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ
בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר (יבטא היטב את העי"ן)
נִשְׁבַּע אֲדוֹנֵי לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם. כִּימִי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

ברכה אחת אחרי קריאת שמע של שחרית "אמת ויציב":

וְיָצִיב. וְנִכּוֹן. וְקָיָם. וְיִשָּׁר. וְנֶאֱמָן. וְאֶהוּב. וְחָבִיב.
וְנִחְמָד. וְנִעֵים. וְנוֹרָא. וְאֲדִיר. וּמְתוּקָן. וּמְקַבֵּל.
וְטוֹב. וְיִפְּהָ. הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
אָמֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלֻכָנוּ. צוּר יַעֲקֹב מְגוֹן יִשְׁעָנוּ.
לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיָם וְשָׁמוּ קָיָם וְכִסְאוֹ נִכּוֹן
וּמְלֻכוֹתוֹ וְאֶמּוֹנָתוֹ לְעֵד קְיָמָת: וּדְבָרָיו חַיִּים
וְקָיָמִים וְנֶאֱמָנִים וְנִחְמָדִים לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ. עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ וְעַל

יְשׁוּעוֹת. בּוֹרָא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן
הַנְּפִלְאוֹת. הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד
מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית. כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים.
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנֵי, יוֹצֵר
הַמְּאוֹרוֹת:

הברכה השניה לפני קריאת שמע ("אהבת עולם"):

אֲהַבֵּת עוֹלָם אֶהְבְּתֵנוּ אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ. חֲמֵלָה
גְּדוֹלָה וְיִתְרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מְלַכְנוּ
בְּעִבּוֹר שְׁמֵךְ הַגְּדוֹל וּבְעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שְׂבַחְחוּ
בְךָ וּתְלַמְדֵנוּ חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ
שָׁלֵם. כֵּן תְּחַנְּנֵנוּ אָבִינוּ אֲב הַרְחֵמֵן. הַמְּרַחֵם
רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ בִינָה לְהַבִּין.
לְהַשְׁפִּיל. לְשִׁמוּעַ. לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד. לְשִׁמּוֹר
וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תְלַמּוֹד תּוֹרָתְךָ
בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְדַבֵּק לְבָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת
שְׁמֵךְ. לֹא נְבוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם
וָעֶד. כִּי בָשָׂם קִדְשְׁךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
בְּטַחָנוּ. נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִישׁוּעָתְךָ. וְרַחֲמֶיךָ
אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ וְחֲסִדֶיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נֶצַח
סֵלָה וָעֶד. מֵהָר וְהָבָא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם
מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת כָּל הָאָרֶץ. וּשְׁבוֹר עוֹל
הַגּוֹיִם מֵעַל צְאוֹרֵנוּ וְהוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוּמְמִיּוֹת
לְאַרְצָנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוּ בְּחַרְתָּ
מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן. לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת
לָךְ וּלְיִחְדָּךְ לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֵךְ: בְּרוּךְ
אַתָּה אֲדוֹנֵי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

קריאת שמע של שחרית:

יש לכוון לקיים מצווה מהתורה

**שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ,
אֲדוֹנֵי אֶחָד:**

ואומרים בלחש: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ,
לְעוֹלָם וָעֶד:

פרשה ראשונה של קריאת שמע:

וְאַהֲבַת אֶת אֲדוֹנֵי אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל לְבָבְךָ

וידוי הגדול של רבנו נסים ז"ל, ראש ישיבת בבל (וידוי מס' 4):

רבנו של עולם. קדם כל דברי אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראש. כי עונותי עברו ראשי. כמשא כבד וכבדו ממני. ופשעי רבנו מלמנות. וחסאתי עצמו מספר. מתודה אני לפניך אדוני אלהי ואלהי אבותי. בכפיפת ראש. בכפיפת קומה. בנמיכת רוח. בחלישות חיל. בשבירת לב. בקינה. בכריכה. בכריעה. בהשתחויה. באימה. במוך. ביראה. ברעה. בפחד. בחלקלה. על החטאים ועל העונות. ועל הפשעים. שחטאתי. ושעויתי. ושפשעתי לפניך אדוני אלהי. אומר אני לפניך אדוני אלהי. מקצת מעשי הרעים. ודרכי המקללים. ומפעלי המכערים. לגמרים אי אפשר. ואין בי פח לגלותם ולבררם. ולא אצער חיל לחברם. ואיני כדאי לבקש עליהם מחילה וסליחה וכפרה. מה אני. מה חיי. אני הבל וריק. עפר ואפר רמה ותולעה. מתבושש אני מחטאי. ומכלם אני מעונותי. ונחפר מפשעי. ואם אבא לבררם ולחברם ולפרשם. יכלה הזמן והמה לא יכלו. ואין לי פתחון פה להתודות עליהם. גדול עוני מנשוא. עצמו פשעי מספר. בשתי וגם נכלמתי פגנב הנמצא בפתחתך:

רבנו של עולם. אם באתי לפרט את חטאי ולפרשם ולבררם. יכלה הזמן והמה לא יכלו. על אי זה מהם אתבע. ועל אי זה מהם אתודה. ועל אי זה מהם אבקש מחילה וסליחה וכפרה. על הפל או על הפרט. על הנסותרות או על הנגלות. על הראשונות או על האחרונות. על החדשות או על הישנות. על הטמונות או על הידועות. על הנזכרות או על הנשכחות ממני. אני יודע בעצמי שאין בי. לא תורה ולא מצוה. לא דעת ולא תבונה. לא צדקה ולא כשרון. לא גמילות חסדים ולא ישרות לבב. אבל אני אויל ולא יודע. בער ולא מבין. גזלן ולא נאמן. חייב ולא זכאי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשה טוב לא עשיתי:

ואם אתה דן אותי כמעשי. אוי לי. אויה לי. אללי לי. אהה עלי. אויה על נפשי. ואם תבקש לנכותי כמטהר וכמצרף כספי. לא ישאר ממני מאומה:

יהי רצון מלפניך אדוני אלהי ואלהי אבותי. שלא תבא במושפט את עבדך. כי לא יצדק לפניך כל חיי. מה אני. מה חיי. אני פקש לפני אש. וכעצים יבשים לפני האור. כסוף סגים מצפה על חרש. הבל הבלים שאין בו ממש:

במה אקדם פניך אדוני אלהי. או מה רפואה אבקש ממך. כבו סורר ומורה הייתי לעשות הרע בעיניך. כעבד מורד באדניו וכתלמיד חולק על רבו. את אשר טהרת טמאתי. ואת אשר טמאת טהרתי. את אשר החרת אסרתי. ואת אשר אסרתי החרתי. את אשר הקלתי החמרתי. ואת אשר החמרתי הקלתי. את אשר חרבתי הרחמתי. ואת אשר הרחמתי חרבתי. אך לא להכעיסך נתפונתי. ובעזות מצח באתי לבקש מלפניך מחילה וסליחה וכפרה. שמתני פני כחלמיש. ואדע כי לא אבוש. כי עליך בטחתי אדוני. אמרתי אלהי אתה. ונשענתי על רבי חסדיך. כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ומרובה להיטיב:

רבנו של עולם. מנהג בית דינך הצדק. לא כמנהג בתי דינין של כשר ודם. כי מדת כשר ודם. כשאדם תובע את חברו בממון. יבא אל הדין. אם יכפר ויצל מן הממון. ואם מודה מתחייב לתן. ובית דינך הצדק לא כף הוא. אלא אם יכפר אוי לו. אוי לנפשו. ואם מודה ועוֹב. אתה תרחמהו. ותציל את נפשו מדינה של גיהנם:

דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך: על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים. באמת ובאמונה חק ולא יעבור: אמת שאתה הוא אדוני אלהינו ואלהי אבותינו. מלפנו מלך אבותינו. גואלנו גואל אבותינו. יוצרנו צור ישועתנו. פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים זולתך סלה: עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך. ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ: אמת אשרי איש שישמע למצותיך. ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת שאתה הוא אדון לעמך. ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון. ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: אמת ממצרים גאלתנו אדוני אלהינו. מבית עבדים פדיתנו. כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת. וים סוף להם בקעת. וזדים טבעת. וידידים עברו ים. ויכשו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקיים. רם ונשא. גדול ונורא. משפיל גאים עדי ארץ. מגביה שפלים עד מרום. מוציא אסירים. פודה עניים. עוזר דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו. תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומבורך. משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמכה באלים אדוני מי כמכה נאדר בקדש. נורא תהלת עשה פלא: שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: אדוני ימלך לעולם ועד: ונאמר גאלנו אדוני צבאות שמו. קדוש ישראל: ברוך אתה אדוני, גאל ישראל:

תפילת העמידה - עמודים 6-10 << (בתפילת הלחש אומרים את וידוי מס 3)

2. תפילת שחרית

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ בְּטַל מַחְשְׁבוֹת שׁוֹנְאִינוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הִפְרַעְתָּ אֶת אֹיְבֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כִּלְהַלְכֵנוּ כָּל צָר וּמַשְׁטָיו מֵעֲלֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כִּלְהַלְכֵנוּ דָּבָר וְחָרַב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׁבִי וּבִזְיָה וּמַשְׁחִית וּמַגְפֵּה
וְיֹצֵר הָרָע וְחוֹלְאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ שְׁלַח רַפּוּאָה וְשִׁלְמָה לְכָל חוֹלֵי עַמּוּךָ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ מִנַּע מַגְפָּה מִנִּחְלָתְךָ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זְכוּר כִּי עֲפָר אָנֹכְנוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ קָרַע רַע גִּזְרֵי דִינֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כִּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כִּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כִּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וְתַמִּימִים:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כִּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כִּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְפָּנֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הִצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְבֵנוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הִרְם קַרְנוֹ יִשְׂרָאֵל עַמּוּךָ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ וְהִרְם קַרְנוֹ מִשִּׁיחָךָ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ חֲנִנוּ וְעַנְנוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הַחַיִּינֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוֹס וְרַחֵם עֲלֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִים מִלְפָּנֶיךָ:

פתיחה לסליחות של שחרית:

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי רְצֵה עִם לִי שָׁחַר. לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ. בְּמַעַמְד הַשָּׁחַר.
אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תִּתְאַחֵר:

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי דְלֵה מִמְצָלוֹת יָם. שְׁבַעֵי רוּשׁ וְלַעֲנֵן. בְּבֵית נוֹדָם
וְשִׁבְיָם. וְשׁוּר לַחֲצֵם וְעִנְיָם. וְאֵל תִּפְּוּ לְמִרְיָם. וְהֵט אָזְנוֹ לְשׁוֹעָם.
בְּתַפְּלוֹת הַשָּׁחַר: אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תִּתְאַחֵר:

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי וְעֲשֵׂה לְטוֹבָה אוֹת. וְחוֹן נְפִשׁוֹת עֲצוּבוֹת. לְמִי יִשַׁע
צְמֵאוֹת. וְקַבֵּץ נְדָחִים. פְּזוּרִים בְּכָל פְּאוֹת. אֲשֶׁר מִרְבַּ תְּלָאוֹת.
עוֹרֵם מֵאֵד שָׁחַר: אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תִּתְאַחֵר:

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי יִהְיֶה רַחֲמֶיךָ. וּמִמְעוֹן שְׁמִיךָ. שְׁמַע קוֹל עַמּוּךָ.
סוֹבְלֵי אֶפְרָיִם. וְעַמּוּךָ וְעַמּוּךָ. וּמִנְשׂוֹא אִימְךָ. לְבָם מֵאֵד סַחְרָךָ:
אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תִּתְאַחֵר:

שְׁחַתְנוּ. שְׁכַחְנוּ תּוֹרָתְךָ. שְׁכַחְנוּ אֱלֹהֵיךָ. שְׁחַרְנוּ בְּכָל מִינֵי שְׁקָר
וְתַחְבּוּלָה. שְׁחַרְנוּ בְּבְרִית קְדְשֶׁךָ. שְׁמַחְנוּ בְּמַפְלַת אוֹיְבֵינוּ. שְׁבַנוּ
בְּתִשׁוּבָה וְאַחַר כֵּן חֲזַרְנוּ לְסוּרֵנוּ הָרָע. שְׁחַתְנוּ זְרַע קֹדֶשׁ לְבִטּוּלָה
וּבְרָאנוּ מַשְׁחִית לְחַבֵּל. גַּם בְּכַנְפֵינוּ נִמְצְאוּ דָם נְפִשׁוֹת אֲבִיוֹנִים
נְקִיִּים וְהִנֵּה דְמַעַת הָעֲשׂוּקִים וְאִין לָהֶם מִנְחָם. לְבִי לְבִי עַל
חַלְלֵיךָ. מַעֵי מַעֵי עַל הַרוּגֵיךָ. אוֹי לְרָשָׁע רַע כִּי גְמוּל יִדְוֶי
יַעֲשֶׂה לוֹ:

תַּעֲבָנוּ. תַּעֲבָנוּ כָּל אִישׁ תּוֹכַחַת. תִּקְעֵנוּ כַּפְּנוּ וְלֹא קִיַּמְנוּ. תּוֹהִים
הֵיינוּ עַל הָרָאוּנוֹת בְּכַשְׁרוֹן הַמַּעֲשִׂים. תַּעֲיֵנוּ כִּצְאָן וְאֶבְדְּנוּ.
תַּעֲיֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמַּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה
לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֶנְחַנוּ
הַרְשַׁעְנוּ:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עִם. בּוֹשְׁנוּ מִכָּל גּוֹי.

גְּלָה מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ. דְּוָה לְבָנוּ בְּחַטָּאֵינוּ.

הִחַבֵּל אֹיְנוּ. וְנִפְרַע פְּאָרְנוּ.

יְבֹול מִקְדָּשְׁנוּ. חָרַב בְּעוֹנֵינוּ.

טִירַתְנוּ הִתְיָה לְשִׁמְהָ. יְפִי אֲדַמְתָנוּ לְזָרִים.

כַּחַנוּ לְנִכְרִים:

לְעֵינֵינוּ עֲשִׂקוּ עֲמָלָנוּ. מִמְשָׁךְ וּמִרַט מִמֶּנּוּ.

נִתְנוּ עֲלֵם עֲלֵינוּ. סִבְלָנוּ עַל שְׁכַמְנוּ.

עַבְדִּים מְשֻׁלוּ בָנוּ. פּוֹרַק אִין מִדָּם.

צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרָאנוּךָ אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ.

רַחֲמֵךָ מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ. שְׁבַנוּ מֵאֲחִירֶיךָ.

תַּעֲיֵנוּ כִּצְאָן וְאֶבְדְּנוּ.

וְעִדְוִין לֹא שְׁבַנוּ מִתַּעֲיָתְנוּ. וְהִיאָךְ נַעֲיִז פָּנֵינוּ. וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ. לּוֹמַר
לְפָנֶיךָ אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אָנֹכְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ:

מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב וְיוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֵתְּהָ יוֹדַע. אֵתְּהָ יוֹדַע רְוֵי
עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי. אֵתְּהָ חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בָטָן רוּאָה
כְּלוֹיֹת לֵב. אִין דְּבָר נַעֲלָם מִמֶּךָ. וְאִין נִסְתָּר מִמֶּךָ עֵינֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֶת
כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ. וְתַכְפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל
פְּשָׁעֵינוּ:

פיוט: "מי אל כמוך" - עמוד 12 <<

"אבינו מלכנו"

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת:

2. תפילת שחרית

בַּעַת צְרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעֲוֹנָה בַּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ:

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

אָדוֹן הַסְּלִיחוֹת. בּוֹחֵן לְבָבוֹת. גּוֹלֶה עֲמוּקוֹת.

דּוֹבֵר אֲדָמוֹת. חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

הַדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת. וְתִיִּק בְּנִחְמוֹת. זוֹכֵר בְּרִית אָבוֹת. חוֹקֵר כְּלִיּוֹת:
חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

טוֹב וּמִטִּיב לְבָרִיּוֹת. יוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת. כּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת. לּוֹבֵשׁ
אֲדָמוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

מֵלֵא זַכִּיּוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת. עוֹנֶה בַּעַת צָרוֹת: חֲטָאנוּ
לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

פוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. צוֹפֵה עֲתִידוֹת. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת. רּוֹכֵב עָרְבוֹת. שׁוֹמֵעַ
תְּפִלּוֹת. תָּמִים דְּעוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

אָדוֹנָי חַנּוּן וְהַקִּימֵנִי. וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכִתְבֵנוּ:

אָדוֹנָי בְּיּוֹם יְשׁוּעָתָה בִּשְׁרָנוּ וּרְחַמֵנוּ.

וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכִתְבֵנוּ:

אָדוֹנָי גִּלְגַּל הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ.

וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכִתְבֵנוּ:

אָדוֹנָי יְהִימוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ.

וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכִתְבֵנוּ:

אָדוֹנָי כַּחוֹתֵם עַל לֵב הַיּוֹם שִׁימֵנוּ.

וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכִתְבֵנוּ:

אָדוֹנָי רִיבָה רִיבָה רִיבֵנוּ וְלַחֵם לּוֹחֲמֵינוּ.

וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכִתְבֵנוּ:

אָדוֹנָי בְּרַךְ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ.

וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכִתְבֵנוּ:

אָדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אָדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבִרְהֶם אֲזַרְח תְּמִימֶךָ.

וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אָדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן יִצְחַק נַעֲקוֹד בְּאוֹלַמְךָ.

וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אָדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן יַעֲקֹב נִעְנֶה בְּסֶלֶם מִמְרוֹמֶיךָ.

וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אָדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה נֶאֱמַן בְּכָל בֵּיתְךָ.

וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אָדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן אֶהְרֹן כֹּהֵן בְּאוֹרֶיךָ וְתַמְיֶיךָ.

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי. דְּלִיף תְּרַחֵם. וְשִׁמְחֵם מִיגוֹנָם. וּבַעֲצָתְךָ תִּנְחֵם.
וְהַפְּלֵא חֲסִדֶיךָ. וְחוּסָה נָא וְרַחֵם. עֲמוּסִים מִבְּטָן וּמְרַחֵם מִשְׁחָר.
אָדוֹנָי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תְּאַחֵר:

קטעים נבחרים מתוך הסליחות שניתן לומר גם ביחיד:

לֹאדְנִי אֱלֹהֵינוּ הִרְחַמְתָּ וְהַסְּלִיחוֹת. כִּי חֲטָאנוּ לּוֹ:

לֹאדְנִי אֱלֹהֵינוּ הִרְחַמְתָּ וְהַסְּלִיחוֹת. כִּי מִרְדְּנוּ בּוֹ:

אֵל נָא תִשָּׁת עָלֵינוּ חֲטָאֵת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ:

חֲטָאנוּ צוּרְנוֹ. סִלַּח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. אָדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ. אָדוֹנָי אֶחָד:

בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אָדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים. אָדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:

אָדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים. אָדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:

אֲרָאֵלִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים אָדוֹנָי אָדוֹנָנוּ. בַּחֲרִי סִגְלָה. עוֹנִים
וְאוֹמְרִים. אָדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:

אָדוֹנָי הוּא גִלְגְּלִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים אָדוֹנָי אָדוֹנָנוּ. דְּגוּלֵי סִגְלָה.
עוֹנִים וְאוֹמְרִים. אָדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:

אָדוֹנָי הוּא:

הַמּוֹנִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים אָדוֹנָי אָדוֹנָנוּ. יִשְׂרָאֵל בְּצַרְתָּם וּבְגִלוֹתָם
עוֹנִים וְאוֹמְרִים. אָדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים. אָדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:

אָדוֹנָי מֶלֶךְ. אָדוֹנָי מֶלֶךְ. אָדוֹנָי יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

אָדוֹנָי מֶלֶךְ. אָדוֹנָי מֶלֶךְ. אָדוֹנָי יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּטָרֵם שְׁחַקִּים וְאֲרָקִים נִמְתָּחוּ. אָדוֹנָי מֶלֶךְ. וְעַד לֹא מְאוּרוֹת
וְרָחוּ. אָדוֹנָי מֶלֶךְ. וְהֶאֱרַץ כְּבָגֵד תִּבְלָה. וְשָׁמַיִם כְּעָשָׁן נִמְלָחוּ.
אָדוֹנָי יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: אָדוֹנָי מֶלֶךְ. אָדוֹנָי מֶלֶךְ. אָדוֹנָי יְמִלְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד:

אָדוֹנָי מֶלֶךְ וְעַד לֹא עֲשֵׂה אֲרָץ וְחוּצוֹת. אָדוֹנָי מֶלֶךְ. וּבִהְכִינוּ
יְצוּרִים עָלֵי אֲרָצוֹת. אָדוֹנָי מֶלֶךְ. וְעַת יִסְבֹּץ נְפוּצִים מֵאֲרָבַע
תְּפּוּצוֹת. אָדוֹנָי יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: אָדוֹנָי מֶלֶךְ. אָדוֹנָי מֶלֶךְ. אָדוֹנָי
יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

מִיּוֹחַד בְּאֶהִיָּה אֲשֶׁר אֶהִיָּה. הוּא הִיָּה וְהוּא הוּא וְהוּא יְהִיָּה. הוּא
מִמִּית וּמִחַיָּה. לְפָנָיו לֹא נוֹצֵר אֵל. וְאַחֲרָיו לֹא יְהִיָּה:

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלָנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשָׁנוּ
עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הוֹד וְהִדָּר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיִּק בְּנִחְמוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זָךְ וְיִשְׁרָר
עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טְהוֹר עֵינַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹשֵׁב שְׁמַיִם
עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כַּחַת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לֹא אֵל חִפְצֵי בְּרִשָׁע עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹזֵר דְּלִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
צַדִּיק וּמַצִּדִּיק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קְרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו בְּאֵמֶת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַם
וְנֹשָׂא עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹכֵן שְׁחַקִּים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ:

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבִרְהֶם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעֲוֹנָה בַּעַת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעֲוֹנָה

3. תפילת מוסף

וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
אֲדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּת יוֹסֵף אֲסִיר צַדִּיקָךְ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
אֲדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד נְעִים זְמִירוֹתֶיךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
אֲדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן פִּינְחָס בֶּן גִּזְיָא לְשִׁמְךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
אֲדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בֶּן־דָּוִד בֵּית לְשִׁמְךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
אֲדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן עֲבָדֶךָ רַבִּי עֲקִיבָא בֶן יוֹסֵף הַנֶּהְרַג עַל יְחִוּד קְדֻשַׁת שְׁמֶךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
אֲדוֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים וְשָׂרוּפִים עַל יְחִוּד קְדֻשַׁת שְׁמֶךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן הַדְרָךְ.
עֲשֵׂה לְמַעַן וַיַּעֲבֹדְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן זְכָרְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן חֲסֶדְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל.
עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן לַמּוֹדֵךְ.
עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךְ.
עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן עֲזָךְ.
עֲשֵׂה לְמַעַן פָּאֲרְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן צַדִּיקְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשַׁתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֵינוּךָ.

”אלוהינו שבשמיים” - עמודים 10-11 <<

3. תפילת מוסף

תפילת מוסף ביחיד אפשר להתפלל רק מהשעה 09:30

פתיחה לתפילה:

יְהִי חֲסֶדְךָ אֲדוֹנָי עָלֵינוּ. כְּאֲשֶׁר יְחַלְנוּ לְךָ:

אֲדוֹנָי הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה:

אֲשֶׁר־י הָעַם שָׁכְכָה לוֹ. אֲשֶׁר־י הָעַם שֶׁאֲדוֹנָי אֶלֶהִיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמַמְךָ אֱלוֹהֵי הַמְּלִיךְ. וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ. וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

גְּדוֹל אֲדוֹנָי וּמְהַלֵּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר:

דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשִׂיךָ. וּגְבוּרַתֶיךָ יִגִּידוּ:

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

וְעִזּוֹ נוֹרָאתֶיךָ יֵאמְרוּ. וּגְדוּלַתְךָ אֲסַפְּרָנָה:

זְכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיעֵי. וְצַדִּיקְךָ יִרְנֵנוּ:

חֲנוּן וְרַחוּם אֲדוֹנָי. אַךְ אֲפִים וּגְדֹל חֲסֶד:

טוב אדוני לכל. ורחמי על כל מעשיו:

יודוך אדוני כל מעשיו. וחסידך וברכך:

כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו:

להודיע לבני האדם גבורתו. וכבוד הדר מלכותו:

מלכותך מלכות כל עלמים. וממשלתך בכל דור ודור:

סומך אדוני לכל הנפלים. וזומך לכל הפופים:

עיני כל אליה ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו:

פותח את ידך. ומשביע לכל חי רצון:

צדיק אדוני בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו:

קרוב אדוני לכל קראיו. לכל אשר יקראהו באמת:

רצון יראיו יעשה. ואת שונאתם ישמע ויושיעם:

שומר אדוני (נצח) את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד:

תהלת אדוני ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

"חון תחון"

חון תחון על בניה. לך שבים.

ויכפדו לפניה. נצבים. יראים עת יקראו. לדיו. כי על פן באו. נכאבים:

זכר תזכור רחמים, יום הדין. הפר כעס וזעמים, עת תדיו. ליראך ולחושבי שמך. הטה יושבי. על מדיו:

קרוב לי שנת גאל, ופדני. על מי מנוחות האל, תנחני. וזכר לי זכות איש תם. על לבך פחותם, שימני:

תפילת העמידה -

עמודים 10-6 (בתפילת הלחש אומרים את

וידוי מס 5) << תפילת העמידה של מוסף היא כמו תפילת ערבית ושחרית בשינוי אחד: את החלק שמסומן שם בכוכבית בהתחלה ובסוף (קטע מהברכה הרביעית) מחליפים בקטע הבא:

אלהינו ואלהי אבותינו, מפני חטאינו גלינו מארצנו. ונתרחקנו מעל אדמתנו. ואין אנחנו יכולים להקריב לפניך קרבן. ולא כהן גדול שיכפר בעדנו. אלא שיש שפתותינו. יהי רצון מלפניך אדוני אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן, שתשוב ותרחם עלינו, ועל מקדשך ברחמיך הרבים. ותבנהו מהרה, ותגדל כבודו. אבינו, מלכנו, אלהינו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. וקרב פזוירינו מבין הגוים. ונפוצותינו כנס

מירפתי ארץ. והביאנו אדוני אלהינו לציון עירך ברנה. ולירושלים עיר מקדשך בשמחת עולם. אנא אלהינו. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו, תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם. את מוסף יום הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום מקרא קדש הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגווי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו פהם וגורלנו ככל המונם. שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו משתחווים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו. ככתוב בתורה:

וידעת היום והשבת אל לבבך, כי אדוני הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

אלהינו ואלהי אבותינו. מחול לעונותינו ביום הכפורים הזה. ביום סליחת העון הזה. ביום מקרא קדש הזה. מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך. כאמור:

אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני. וחסאתיך לא אזכר:

ונאמר: מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך. שובה אלי כי גאלתיך:

ונאמר: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאתיכם לפני אדוני תטהרו:

וממשיכים את תפילת העמידה מעמוד 7 עד 10.

סדר עבודת הכהן הגדול ביום הכיפורים:

פתיחה לסדר העבודה:

3. תפילת מוסף

[לפי סדר האלף בית:]

אתה כוננת עולם מראש. יסדת תכל והכל פעלת. ובריות בו יצרת:

בשורה עולם תהו ובהו. וחשך על פני תהום. גרשת אפל והצבת נגה:

גלם תבנית מן האדמה יצרת. ועל עץ הדעת אותו פקדת:

דברך זנח וזנח מען. ולא כליתו למען ארץ אפד:

הגדלת פריו וברכת זרעו. והפיתם בטובה והושבתם שקט:

ויפרקו על ויארמו לאל סור ממנו. והסירות יד כרגע אמללו כחציר:

זכרת ברית לתמים בדרו. ובזכותו שמת לעולם שארית:

חק ברית קשת למענו כרת. ובאהבת נוחחו בניו ברכת:

טעו בעשרם ובנו מגדל. ויארמו לכו ונעלה ונבקייע הרקיע להלחם בו:

יחיד אב המון פתאם ככוכב זרח. מאור כשדים להאיר בחשך:

כעסך הפרת בשורה פעלו. ולעת שבתו לבבו חקרת:

לנית חן ממנו הוצאת. טלה טהור מכש נבחר:

מגזעו איש תם הוצאת. חתום בבריתך מרחם לקח:

נתת לו שנים עשר שבטים. אהובי עליון. עמוסים מבטן נקראו:

שמת על לוי לנית חן וחסד. ומכל אחיו כתר לו עשרת:

עמרם נבחר מגזע לוי. ואהרן קדוש אדוני משרשיו קדשת:

פארתו בבגדי שרד. ובקרבנותיו הפר פעסך:

ציץ ומעיל חשן. ואפוד. כתנת. ומכנסי בד. מצנפת. ואבנט:

קרבנות פרים ועולות כבשים. ושחיתת שעירים ונתוח אלם:

ריח קטרת. רמח מרקחת ובעור גחלים. וזריקת דם וספירת ישר:

שועת קטרת ותפלת אמת. וקדשתו מכפרת עונותינו:

תכן בוץ ועריכת אבן. חגור בכלם כמלאך משרת:

[לפי סדר האלף בית הפוך:]

תכנת כל אלה לכבוד אהרן. כלי כפרה לישאל שמתו. ועל ידו סליחת העון נתת:

תחת אהרן מגזעו יעמד. לשרת לפניך ביום הסליחה:

תורת מעשה עבודת היום שבעת ימים בבבולנו ילמד. ומזין עליו שלישי ושביעי:

שלומי זקני עם וחקמי אחיו הפהנים. תמיד יסובבוהו. עד בא יום העשור. וערב יום הכפורים שחרית. משיביעין אותו במי ששפן שמו בבית הזה. שלא ישנה דבר מכל מה שאמר לו. שמא יש בלבו צד מינות. הוא פורש ובוכה על שחשדוהו. והם פורשים ובוכים שחשדו למי שמעשיו סתומים. שמא אין בלבו כלום. ואומרים לו:

ראה לפני מי אתה נכנס. למקום אש להבת שלהבת:

קהל עדתנו עליך יסמכו. ועל ידך תהא סליחתנו:

צוהו והרגילוהו עד בא יום העשור. וערב יום הכפורים שחרית. מעמידים אותו בשער המזרח. ומעבירים לפניו פרים ואלים וכבשים. כדי שיהא מכיר ורגיל בסדר העבודה:

פרשו לו סדין של בוץ בהגיע עת שחיתת כבש התמיד. לעשות מחצה בינו ובין העם:

עושה מצוה באימה ויראה. ובודק עצמו מחוצצי טבילה:

שש על מצוה לקיים דתו. ופשט בגדי חל. וירד וטבל. ועלה ונסתפג כמו שהזהר:

נתנו לו בגדי זהב ולבש. ומדש ידיו ורגליו:

מיד מקבל את כבש התמיד. ושוחט בו רב שנים. ומניח כהן אחר לגמר השחיתה. ומקבל את הדם. וזורקו על המזבח כמצותו:

לפנים להיכל יכנס להיטיב חמש נרות. ולהקטיר קטרת הבקר. ולהיטיב את שתי הנרות הנשארות. ויצא והקריב את הראש ואת האברים כמצותו:

ככל יום יעשה מנחת התמיד וסביתיו. וינסף את היון. ככל כלי שיר:

יבא מיד לבית הפרוה ובקדש היתה. ויפרשו לו סדין של בוץ בינו לבין העם כבראשונה:

טרם יפשט בגדי זהב. מקדש בנקיות ידיו ורגליו: חל ופשט בגדי זהב. וירד וטבל ועלה ונסתפג: זהבים מעביר ולכנים לובש. שעבודת היום בבגדי לבן:

ומהר ומדש ידיו ורגליו. ובא לו תחלה אצל פרו. ופרו היה עומד בצפון כנגד בין האולם ולמזבח. ראשו לדרום ופניו למערב. והכהן עומד במזרח ופניו למערב:

הוא עומד באימה לפני אל עליון. ואומר עליו דברי ודוי. וסמך שתי ידיו עליו והתנדוה:

וכך היה אומר:

אנא השם. חטאתי. עויתי. פשעתי לפניך אני וביתי. אנא בשם. כפר נא לחטאים. ולעונות. ולפשעים. שחטאתי. ושעויתי. ושפשעתי לפניך אני וביתי.

כפתוב בתורת משה עבדך: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאתיכם לפני אדוני:

והפהנים והעם העומדים בעזרה. כשהיו שומעים את שם המפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה. היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אז הוא היה מתפנן לגמר את השם כנגד המברכים ואומר להם: תטהרו:

ואתה בטובה מעורר רחמיך וסולח לאיש חסידך:

דרך ובא אל שער ניקנור. והוא למזרח העזרה לצפון המזבח. הסגן מימינו. וראש בית אב משמאלו. ושם שני שעירים. פניהם למערב ואחוריהם למזרח. אחד לימינו ואחד לשמאלו. טרף בקלפי בשתי ידיו והעלה שני גורלות. אחד בימין ואחד במאל.

3. תפילת מוסף

טהור לב פסע ושב לאחוריו. פניו לקדש ואחוריו להיכל. עד שצא מהפרכת. ומתפלל בהיכל תפלה קצרה סמוך לפרכת:

יְכֹהֵן הַיְתֵה תַפְלַתוֹ שֶׁל כְּהֵן גְּדוֹל בְּהִיּוֹתוֹ בְּהִיכָל:

יהי רצון מלפניך אדוני אלהינו ואלהי אבותינו. שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל כל עם ישראל בכל מקום שהם. אם שחונה תהא גשומה. ואל תכנס לפניך תפלת עוברי דרכים לענין הגשם בלבד. בעת שהעולם צריך לו. ושלא יצטרכו עמך בית ישראל בפרינסה זה לזה ולא לעם אחר. שנה שלא תפיל אשה את פרי בטנה. ושייתנו עצי השדה את תנובתם. ולא יעדי עבד שלטון מדבית יהודה:

יצא ונטל דם הפך ממי שממרט בו. ונכנס למקום שנכנס. ועמד במקום שעמד. וטובל אצבעו על כל הייה. והזה ממנו שם באויר שקבין בדי הארון שלפני הפרכת. אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתפנן להזות לא למעלה ולא למטה. אלא כמצליף:

יְכֹהֵן הִיָּה מוֹנֵה: אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וְשִׁתִּים. אַחַת וְשִׁלֹּשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחֲמִשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשִׁבְעָה:

יצא מקדש הקדשים והניחו על פן ההב שהיה בהיכל:

כצאתו הביאו לו שעיר חטאת של שם. שחטו וקבל דמו במזרק טהור:

לפנים יכנס להזות מדמו. כסדר שהזה דם הפך. אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתפנן להזות לא למעלה ולא למטה. אלא כמצליף:

יְכֹהֵן הִיָּה מוֹנֵה: אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וְשִׁתִּים. אַחַת וְשִׁלֹּשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחֲמִשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשִׁבְעָה:

יצא והניחו על פן ההב השני שהיה בהיכל:

מהר ונטל דם הפך מעל פן ההב. ועמד בין מזבח ההב לפרכת. וטובל אצבעו על כל הייה. והזה ממנו לפני הפרכת. כנגד אויר שקבין בדי הארון מבחוץ. אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתפנן להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:

יְכֹהֵן הִיָּה מוֹנֵה: אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וְשִׁתִּים. אַחַת וְשִׁלֹּשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחֲמִשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשִׁבְעָה:

נחץ והניח דם הפך. ונטל דם השעיר ועשה לדמו כאשר עשה לדם הפך. והזה ממנו לפני הפרכת. כנגד אויר שקבין בדי הארון מבחוץ. אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתפנן להזות לא למעלה ולא למטה. אלא כמצליף:

וכך היה מונה: אחת. אחת וְאַחַת. אַחַת וְשִׁתִּים. אַחַת וְשִׁלֹּשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחֲמִשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשִׁבְעָה:

שש וערה דם הפך לתוך המזרק שבו דם השעיר. וזור ונתן את המלא בריקון. כדי שיתערבו יפה יפה. ובא ועמד אצל מזבח ההב. בין המזבח והמנוחה. ומתחיל להזות מדם המערבת:

על ארבע קרנותיו יתן כסדרן. מתחיל מקרן מזרחית צפונית. ומסיים בקרן דרומית מזרחית. וחותרה הגחלים והאפר שבמזבח ההב אילך ואילך עד שמגלה זקבו. ומזה מדם המערבת על טהור של מזבח שבע פעמים בצד דרום. במקום ששלמו מתנות קרנותיו:

פסע ויצא לצד דרום חוץ לאולם. ושפך את השירים על יסוד מערבי של מזבח החיצון:

אחד כתוב עליו לשם ואחד כתוב עליו לעזאזל. ונתנם על שני השעירים:

גורל שהוא של שם. ונתנהו על השעיר ואומר לשם חטאת:

והכהנים והעם העומדים בעזרה. כשהיו שומעים את שם המפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה. היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשעיר עזאזל לשון של זהורית משקל שני סלעים בין קרני יקשר. ויעמידהו בשער המזרח נגד בית שלוח:

אך בשעיר שהוא של שם. יקשר לשון של זהורית נגד בית שחיתו. ובא לו שניה אצל פרו. ואומר עליו ודוי ביתו ודוי אחיו הכהנים:

וסמך שתי ידיו עליו והתודה. וכך היה אומר:

אנא השם חטאתי. עויתי. פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך. אנא בשם כפר נא לחטאים. ולעונות. ולפשעים. שחטאתי. ושעויתי. ושפשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך. ככתוב בתורת משה עבדך:

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם, מכל חטאתיכם לפני אדוני:

והכהנים והעם העומדים בעזרה. כשהיו שומעים את שם המפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה. היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אז הוא היה מתפנן לגמר את השם כנגד המבוכים. ואומר להם: תטהרו:

ואתה בטובה מעורר רחמיה וסולח לשבט משרתך:

[לפי סדר האלף בית]:

אחר ודוי שקד בעצמה. לעשות חטאתו וחטאת העם:

בדק סכין ושחט פרו רב שנים. וקבל דמו במזרק טהור:

גם לחברו מיד ונתנהו למרט בדמו על הרבד הרביעי של היכל מבחוץ כדי שלא יקרש:

דם זה הניחו ביד מי שממרט בו ונטל מחתה של זהב אדם קלה. מחזקת שלשה קבין. ונדה ארקה ועלה לראש המזבח ופנה גחלים שמחציתו גחלת ומחציתו שלהבת (אילך ואילך) וחתה מהלוחשות מצד מערב המזבח:

הורידה מלאה גחלי אש לוחשות והניחה על הרבד הרביעי שבבעזרה. והוציאו לו פף ריקון ומחתה מלאה קטרת דקה מן הדקה:

וקפן ממנה מלא חפניו. לא מחוקות ולא גדושות אלא טפופות. הגדול לפי גדלו. והקטן לפי קטנו. ונתן לתוך הפך. ונטל. בימינו מחתת הגחלים. ובשמאלו פף הקטרת.

ורז עצמו ונכנס לקדש הקדשים. והניח המחטה בין בדי הארון. ובבית שני מניחו על אבן השתיה:

כפן וערה הקטרת בגודלו לתוך חפניו. עד שהחזיקה למלא חפניו כמו שהיתה. וצבר את הקטרת על גבי גחלים לצד מערב. וממתין שם עד שיתמלא הבית כלו עשן:

3. תפילת מוסף

צעד ובא לו אצל שעיר המשתלח לעזאזל. להתודות עליו
אשמת קהלה:

וסמך שתי ידיו עליו והתנדבה. וכף ה'יה אומר:

אנא השם. חטאו. עוו. פשעו לפניך עמך בית ישראל. אנא בשם.
כפר נא לחטאים. ולעונות. ולפשעים. שחטאו. ושעוו. ושפשעו
לפניך עמך בית ישראל. כפתוב בתורת משה עבדך:

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם, מכל חטאתיכם לפני
אדוני:

והכהנים והעם העומדים בעזרה. כשהיו שומעים את שם
המפדש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה. היו כורעים
ומשתחווים ונופלים על פניהם ואומרים:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אז הוא היה מתפגן לגמר את השם כנגד המברכים. ואומר להם
תטהרו:

ואתה בטובך מעורר רחמיה. וסולח לעדת ישראל:

קרא לאחד מן הכהנים המזמן מאתמול. ומסרו לו להוליכו
לארץ גזרה למדבר שמים. וכשמגיע לצוק חולק לשון של
זהורית שבקרו. חציו קושר בסלע. וחציו ביו קרניו. דחפו
בשתי ידיו לאחוריו. והוא היה מתגלגל ויורד. ולא היה מגיע
לחצי הדרך. עד שנעשה אברים אברים. ואומר: קה ימחו עונות
עמך בית ישראל:

ודרכיות היו עושים ומניפין בסודרין כדי שיזעו שהגיע שעיר
למדבר:

רץ ובא לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים. וקרעו. והוציא את
אמוריהם. ונתנם במגס להקטירן על גבי המזבח. ובשרן קלעו
כמקלעות ומשלהן ביד אחרים להוציאם לבית השרפה:

שב לעזרת הנשים. אחר שהגיע השעיר למדבר. ומברך ברכת
התורה שלפניה. וקורא בתורת כהנים בפרשת אחרי מות. ובאף
בעשור. וגולל את ספר התורה ומניחו בחיקו. ואומר:

יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן. ובעשור שבחמש
הפסוקים קורא על פה. ומברך אחריהם שמונה ברכות. על
התורה. ועל העבודה. ועל ההודאה. ועל מחילת העון. ועל
המקדש. ועל ישראל. ועל הכהנים. ועל שאר התפלה:

תפן צעדי לבית הטבילה. וקדש ידיו ורגליו. ופשט בגדי לבן.
וירד וטבל ועלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש. וקדש ידיו
ורגליו. ועשה שעיר הנעשה בחוץ שהוא ממוסף היום. ואחר כך
מקריב את אילו ואת איל העם. ואחר כך מקטיר אמורי
החטאות. ועושה מנחת שני האילים כמשפטן. ואחר כך היה
עושה נספי כל המוספין כמשפטן. ואחר כך מקריב תמיד של
בין הערבים. ועשה אותו כהלכתו:

אחר פלתו מעשות כל אלה. עוד בא לו לבית הטבילה. וקדש
ידיו ורגליו. ופשט בגדי זהב. וירד וטבל ועלה ונסתפג. הביאו לו
בגדי לבן. ולבש וקדש ידיו ורגליו. נכנס לבית קדש הקדשים.
להוציא את הפך ואת המחמה שהכניס בשחרית. ועוד בא לו
לבית הטבילה. וקדש ידיו ורגליו. ופשט בגדי לבן וירד וטבל
ועלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו. נכנס
להיכל להקטיר את הסרת של בין הערבים:

ויצא והקריב מנחת התמיד. ומותר מנחת חבתין והנסכים
כמשפטן. נכנס להדליק את הנרות. והשתחוה ויצא וקדש ידיו

ורגליו. ופשט בגדי זהב. והביאו לו בגדי עצמו ולבש. ומליו
אותו עד ביתו. ויום טוב היה עושה לאוהביו בצאתו בשלום מן
הקדש:

אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שאדוני אלהיו:

ובכן כמו ששמעת תפלת כהן גדול בהיכל. כמו כן מפינו תשמע
ותושע:

יהי רצון מלפניך אדוני אלהינו ואלהי אבותינו. שתהא שנה זו
הבאה עלינו ועל כל עמך ישראל בכל מקום שהם.

שנת אוה. שנת ברכה. שנת גילה. שנת דיצה. שנת הוד. שנת
ועד טוב. שנת זמרה. שנת חדוה. שנת טובה. שנת טולה
וגשומה לברכה. שנת ישועה. שנת כלכלה. שנת למוד. שנת
מנוחה. שנת נחמה. שנת ששון. שנת עלצון. שנת פדות. שנת
צהלה. שנת קוממיות. שנת קבוץ גלויות. שנת קבול תפלות.
שנת רצון. שנת שלום. שנת שבע. שנה שתולכנו בה קוממיות
לארצנו. שנה שתדבר בה עם תחנתנו. שנה שתכתבנו לחיים
טובים. שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל לפרנסה זה לזה ולא
לעם אחר. שנה שתמנע בה המגפה והמשחית מעלינו ומעל
עמך בית ישראל. שנה שלא תפיל אשה את פרי בטנה:

ועתה אדוני אלהינו. על רחמיה הרבים אנחנו בטוחים. ועל
חסדך אנחנו נשענים. ולסליחתך אנחנו מקוים. כי אתה אדוני
אל רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב. ומנהיג את
העולם כלו במדת החסד ובמדת הרחמים. כפתוב בתורת משה
עבדך:

ויאמר אני אעביר כל טובי על פניה. וקנאתי בשם אדוני לפניך.
וחנתי את אשר אחו. ורחמתי את אשר ארחם:

ובכן מה נהדר כהן גדול. בצאתו בשלום מן הקדש:

כאחלקה קבועה בעטרת.

כאדם קשורה בכותרת:

כנסף באפוד מודעת.

כיהלם בחשן נודעת:

כישפה זוהרת בעיש.

כשהם בעמודי שיש:

כסוחרת ממלאה במכתם.

כפטרה משבצת בחותם:

כברקת זיו הוד זורקת.

כראמה עד מאד מברקת:

כירח בהלו בבתורתו.

כצאת השמש בגבורתו:

כחמה בכוכבי מעוני.

כקדוש כמלאך אדוני:

כפתוב: כי שפתי כהן ישמרו דעת, ותורה יבקשו מפייהו. כי
מלאך אדוני צבאות הוא:

3. תפילת מוסף

"אשרי עין ראתה"

פיוטים המביעים את הצער על כך שכיום אין לנו בית מקדש ואיננו יכולים לראות בעינינו את עבודת הכהן הגדול.

יש נוהגים לקרוא רק את הבית הראשון והאחרון של כל פיוט.

והכבוד מחופף כעטרה על ראש מלך.

והכהן טופף וכה וכה מתהלך.

והסגנים אחרי ברב עם הדרת מלך:

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה נגה חוט פגוהים.

והכבוד מחופף כנגד צמים וצהים.

והכהן נואם סליחת שוכן גבוהים.

וימראהו כמראה מלאך האלהים:

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה כל אלה. הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה שושנת השרון.

והכבוד מחופף כשזר ענק על גרון.

והכהן שבוץ בהוד אבני זכרון.

את בגדי הקדש אשר לאהרן:

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

פיוט שחיבר רבי יהודה הלוי ז"ל:

אשרי עין ראתה כל אלה.

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה פהו בהוד ועטרת.

מלא מאור נוצץ והוד עטה כאדרת.

עולה לבית מקדשו לעמד על משמרת.

לבוש שמונה בגדים לכבוד ולתפארת:

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה יפיו בפנים קלמל.

מלא מאור נוצץ וארח לפניו מסקל.

עולה לבית מקדשו בעם נכבד לא נקל.

לבוש חשן לכפר על כל משפט מעקל:

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה הדר בואו לכפרה.

מלא מאור נוצץ כצאת השמש בגבורה.

עולה לבית מקדשו לצפירת תפארה.

לבוש אפוד לכפר על עבודה זרה:

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה והוא בסוד המון רבה.

מלא מאור נוצץ כלפיד או כמו לבה.

עולה לבית מקדשו באום נקיות מרבה.

לבוש כתנת לכפר על דם אשר שפך בה:

אשרי עין ראתה לויים ועם נזקרו.

והכבוד מחופף כלבת אור וזקרו.

והכהן ליהג לעם אליו ונהרו.

מכל חטאתיכם לפני אדוני תטהרו:

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה מלא מקדש ורצפתו.

והכבוד מחופף כמלך תוך חפתו.

והכהן מדבר שם המפרש בשפתו.

והעם אומרים ברוך שם כבוד מלכותו:

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה הוד היכל והדרתו.

והכבוד מחופף כמלך בתוך טירתו.

והכהן מביא כף ומחיתה בקרתו.

ואחרי כן יוצא כצאת השמש בגבורתו:

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה קיר היכל החביב.

והכבוד מחופף בקרן נגה ושביב.

והכהן קורא בלשח יל כרביב.

והכהנים והעם כשתילי זיתים סביב:

הלא למשמע און דאבה נפשנו:

אשרי עין ראתה טירת יקרת מלך.

3. תפילת מוסף

וְכִהֵן גְּדוֹל רוּחֹשׁ וְדוּיִם שְׁלֹשָׁה.
אֲנַחְנּוּ בְּגִלּוּתֵנוּ רָצִנוּ בְּמַלִּים שְׁלֹשָׁה.
רָצוֹן יוֹצְרֵנוּ לְבַקֵּשׁ וּשְׂמוֹ לְמִדַּשׁ שְׁלֹשָׁה:
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ:
אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה הַדְרַת עֲבוּדוֹת אֲרָבַע.
וְכִהֵן גְּדוֹל הַדּוֹר בְּשִׁמְלוֹת זָהָב אֲרָבַע.
אֲנַחְנּוּ בְּגִלּוּתֵנוּ הַנְּפוּצִים בְּכָל אֲרָבַע.
הַשֵּׁם לֹא חָלְלָנוּ בְּסִבְלָנוּ עַל אֲרָבַע:
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה מְכוֹנוֹת טְבִילוֹת חֲמֵשׁ.
וְכִהֵן גְּדוֹל מִשְׁרַת בְּכָלִים נְאִים חֲמֵשׁ.
אֲנַחְנּוּ בְּגִלּוּתֵנוּ מִתְעַנִּים בְּחֲמֵשׁ.
וּמִתְפַּלְלִים הַיּוֹם לְאֵל תְּפִלוֹת חֲמֵשׁ:
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ:

וַיִּכְן הָיָה לְאִין. מִחֲמַד כָּל עֵין. עוֹנוֹתֵינוּ וְעוֹנוֹת אָבוֹתֵינוּ.
הַחֲרִיבוּנוּ נוֹיֵנוּ. וּפְשָׁעֵינוּ הֵאֲרִיכוּ כִּצְנוּ.
אָבָל זְכוּרוֹן דְּבָרִים תְּהֵא כְּפָרְתָנוּ.
וְעַנְיֵי נַפְשָׁנוּ תְּהֵא סְלִיחָתָנוּ:

וְעַתָּה אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ. חֲרַב מִקְדָּשׁ. וּבִטְלָה עֲבוּדָה. גְּלוּי וַיְדוּעַ
לְפָנֶיךָ. שְׂאִין לָנוּ.
לֹא אָשָׁם וְלֹא אֲשִׁים.
לֹא בָדִים וְלֹא בְלוּלָה.
לֹא גוֹרֵל וְלֹא גְחָלֵי אֵשׁ.
לֹא דְבִיר וְלֹא דִקְהָה.
לֹא הֵיכָל וְלֹא הַר הַמּוֹר.
לֹא וַעַד וְלֹא וְדוּי בְּשֵׁם.
לֹא זָבַח וְלֹא זְרִיקָה.
לֹא חֲטָאת וְלֹא חֲלָבִים.
לֹא טְהָרָה וְלֹא טְבִילָה.
לֹא יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא יַעַר הַלְכָנוּן.
לֹא כְּפָרַת וְלֹא כְּרוּבִים.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ:
אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה דְּגוּל בְּסוּד הָרוּחַ.
מִלֵּא מֵאוֹר נּוֹצֵץ כְּאוֹר שְׁמֵשׁ זָרוּחַ.
עוֹלָה לְבֵית מִקְדָּשׁוֹ וְעֲלִיו הוּד סְרוּחַ.
לְבוּשׁ מִצְנֻפֶת לְכַפֵּר עַל גְּסוֹת הָרוּחַ:
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ:
אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה הַדֵּר אֲבָנֵט בְּחִגּוֹרוֹ.
מִלֵּא מֵאוֹר נּוֹצֵץ וּפּוֹרֵשׁ כְּשַׁחַר אוֹרוֹ.
עוֹלָה לְבֵית מִקְדָּשׁוֹ לְכַפֵּר עַל עוֹן יִצְרוֹ.
וְעַל הָעֲרִיּוֹת לְכַפֵּר מִכְּנִסֵי בַד עַל בְּשָׂרוֹ:
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה סְבִיב מְעִילוֹ פְּעֻמוֹנִים.
מִלֵּא מֵאוֹר נּוֹצֵץ מְשִׁיב אֲמָרִים נְכוֹנִים.
עוֹלָה לְבֵית מִקְדָּשׁוֹ בְּצִיץ וּמְעִיל בְּאֲמוֹנִים.
מְעִיל עַל לְשׁוֹן רְמִיָּה. וְצִיץ עַל עֵזִי פְּנִים:
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ:

פיוט שחיבר רבי אברהם אבן עזרא ז"ל:

אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה כָּל אֵלֶּה.
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ:
אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה אֲרָץ צְבִי וְגוֹי אֲחָד.
וְכִהֵן גְּדוֹל אֲזוּר בְּשִׁמְלוֹת זָהָב אֲחָד.
אֲנַחְנּוּ בְּגִלּוּתֵנוּ אֲצִנּוּ יוֹם אֲחָד.
לְדַרְשׁ אֵל אֱלֹהֵינוּ וְלַעֲבֹדוֹ שְׂכָם אֲחָד:
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ:
אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה בְּעַמֵּד סְגָנִים שְׁנַיִם.
וְכִהֵן גְּדוֹל בְּהַשְׁלִיךְ פּוֹר עַל שְׁעִירִים שְׁנַיִם.
אֲנַחְנּוּ בְּגִלּוּתֵנוּ בְּאֲרָצוֹת גּוֹיִם שְׁנַיִם.
וּבְאֵנָנוּ לִיחַד שֵׁם אֵל בְּלִבְבוֹת שְׁנַיִם:
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֲזֶן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה רֹאשׁ הַקֶּרֶב שְׁלֹשָׁה

3. תפילת מוסף

לא לבונה ולא לחם הפנים.

תפָּרַר פִּשְׁעֵינוּ.

לא מזבֵּחַ ולא מנוֹרָה.

תִּצְדַּק צְבָאוֹתֵינוּ.

לא נְתִיחָה ולא נְסֻכִים.

תְּקוּמִם קְהֵלנוּ.

לא סֶלֶת ולא סְמִים.

תְּרַצֶּה רַחֲשֵׁנוּ.

לא עוֹלָה ולא עֲבוּדָה.

תִּשְׁעָה שְׁוֹעֲתֵנוּ.

לא פְּרֻכֶּת ולא פֶּר הַחֲטָאִת.

תִּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ.

לא צִיּוֹן ולא צִיץ גִּזְרֵ הַקֹּדֶשׁ.

וּתְפַלֵּת כָּל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל:

לא קֹדֶה ולא קִנְמוֹן.

וידוי למוסף (6):

לא רִיחַ סְמִים ולא רִיחַ נִיחוּחַ.

לא שִׁי ולא שְׁלֵמִים.

אֲלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלֵה.

לא תוֹרָה ולא תְּמִידִים:

תֵּאָחַז יָדֶךָ בְּמִשְׁפָּט:

אֲבָל נִתַּתְּ לָנוּ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. יוֹם שֶׁהוּא אֶסוּר בְּאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה. וּבְרַחֲצָהּ. וּבְסִיכָה. וּבְנִעְוִילַת הַסַּנְדָּל. וּבְתַשְׁמִישׁ הַמַּטָּה. יוֹם אֲדִיר בִּימֵי שָׁנָה. יוֹם שֶׁתִּמְחַל בּוֹ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ. וְתַעֲבִיר עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ. כַּכְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ:

בָּבֹא תוֹכַחַה נִגְדָּךָ. שְׁמֵנוּ מִסַּפְרֶךָ אֵל תִּמְחַ:

גִּשְׁתָּךְ לַחֲקֹר מוֹסֵר. רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ רַגְלֶיךָ:

דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרֶךָ. קִרְבֵּי צִדִּיק מֵאֲלֹהֶיךָ:

הוֹרֵנוּ, בְּזַעֲמֵנוּ לָךְ. צוֹ יִשְׁוֹעֲתֵנוּ בְּמִפְגִּיעֶיךָ:

וְתִשָּׁבֵב שְׁבוֹת אֱהֲלֵי תָם. פְּתַחְיוּ רְאֵה כִּי שְׁמֵנוּ:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי אֲדוֹנָי תִּטְהָרוּ:

זְכֹר נְאֻמָּתְךָ. עֲדוּת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּ:

חוֹתֶם תַּעֲוֹדָה תִּתִּיר. סוּדֶךָ שִׁים בְּלִמּוֹדֶךָ.

וְנִאֲמַר: קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל אֲדוֹנָי. אִמְרוּ אֵלָיו כָּל תַּשְׁאָ עוֹן וְקַח טוֹב וְנִשְׁלַמְהָ פְּרִים שְׁפִתֵינוּ:

טְבוֹר אֲגֹן הַשֶּׁהַר. נָא אֵל יַחֲסֹר הַמִּזְג:

אֲלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

יְהִי, דַּע אֶת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ. מִגֵּר אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ:

תָּאִיר אוֹרֵנוּ.

כִּי תִשָּׁבֵב לְבַצְרוֹן. לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ:

תִּבְנֶה הֵיכְלֵנוּ.

תִּגְדֵר גְּדָרֵינוּ.

תִּדְגַל דְּגָלֵינוּ.

תִּהְדָר הֵיכְלֵנוּ.

תִּעֲוֵד וְעַדְנוּ.

תִּזְרַח יְדוֹנֵנוּ.

תִּחַטֵּא חַטָּאתֵינוּ.

תִּטְהַר טְמֵאֲתֵנוּ.

תִּיָּשֶׁר יוֹקֵשֵׁנוּ.

תִּכַּבֵּס כְּתָמֵינוּ.

תִּלַּבֵּב לִבֵּנוּ.

תִּמְחַל מַעֲלָנוּ.

תִּנְצַח נִצְחוֹנֵנוּ.

תִּסְלַח סְלוּפֹנוּ.

תַּעֲבִיר עוֹנֵינוּ.

אֲנָא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לִפְנֵיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּבֵּנוּ מִתְחַנְתֵּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֵרֶךְ לֹמֵר לִפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צִדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ. אֲבָל חַטָּאנוּ עוֹיְנוּ פִּשְׁעֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵיתֵנוּ:

חַטָּאתֵי אוֹדִיעָךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי. אִמְרַתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לֹא. וְאִתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חַטָּאתֵי סֵלָה:

מִכֶּסֶה פִּשְׁעֵי לֹא יִצְלִיחַ. וּמוֹדָה וְעֹזב יִרְחֹם:

אֲשַׁמְנוּ. אֲכַלְנוּ מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת.

בְּגִדְנוּ. בִּשְׁלָנוּ תוֹרְתֶךָ.

גִּזְלָנוּ. גִּנְבָנוּ. גָּאִינוּ.

דִּבְרָנוּ דְפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. דִּבְרָנוּ אֶחָד בְּפֹה וְאֶחָד בְּלֵב.

הִעֲוִינוּ. הִרְהַרְנוּ הִרְהוּרִים רָעִים בַּיּוֹם וּבָאֵנוּ לַיְדֵי טְמֵאת קָרִי בְּלִילָה.

וְהִרְשַׁעְנוּ. וַיַּעֲדֵנוּ עֲצָמֵנוּ לְדַבֵּר עֲבָרָה.

זָדְנוּ. זָנִינוּ אַחַר לִבֵּנוּ וְעֵינֵינוּ. חִמְסָנוּ. חִמְדָּנוּ.

3. תפילת מוסף

טפּלנוּ שְׁקַר וּמְרָמָה. אָנָּה שְׁעָה שׁוֹעֲתָם, כְּמוֹ עוֹלוֹת וּנְסֻכִּים:
 יַעֲזָנוּ עֲצוֹת רַעוֹת עַד אִין חֲקָר. הָאֵל הַנוֹצֵר חֶסֶד לְאֲלֹפִים:
 כְּזָבְנוּ. כְּעִסְנוּ. לִצְנָנוּ. לִוְצָנָנוּ.
 מְרַדְּנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. מְרַדְּנוּ בְּמַלְכוּת שְׁמַיִם. מְרַדְּנוּ בְּמַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד. מְאַסְנוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וּשְׁלַשְׁתָּם אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים.
 נֹאצָנוּ. נֹאפְנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׂוֹא וְלִשְׁקָר. נִדְרָנוּ וְלֹא שָׁלַמְנוּ.
 סָרְרָנוּ. סוֹרְרִים וּמוֹרִים הָיינוּ.
 עֲוִינוּ. עֲבָרְנוּ עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה. עֲבָרְנוּ עַל
 כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין. עֲבָרְנוּ עַל חֻלוֹל הַשֵּׁם.
 פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ.
 צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאָם.
 קָשִׁינוּ עַרְף. קָלַמְנוּ צְנוּרוֹת הַשֹּׁפֵעַ.
 רָשַׁעְנוּ. רָעִים לְשִׁמְיִם וְלִבְרִיּוֹת הָיינוּ.

קטעים נבחרים מתוך הסליחות שניתן לומר גם ביחיד - עמודים 25-26 <<

"אלוהינו שבשמים" - עמודים 10-11 <<

סיום התפילה - פיטום הקטורת:

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק חֶלְקָם לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאמַר:
 וְעַמּוּדָה כָּלָם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ, נֶצֶר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
 לְהַתְּפָאֵר:
 אָמֵן רַבֵּי יְהוּדָה:

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעָמְלוּ בַּתּוֹרָה וְעוֹשֵׂה נְחִת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ. גָּדַל בְּשֵׁם טוֹב
 וּנְפֻטָר בְּשֵׁם טוֹב מִן הָעוֹלָם, וְעָלְיוֹ אָמֵן שְׁלֵמָה בְּחֻקְמָתוֹ:

טוֹב שֵׁם מְשֻׁמֵן טוֹב, וַיּוֹם הַמְּנוֹת מֵיוֹם הַיְלָדוּ. לְמַד תּוֹרָה הֲרַבָּה
 וַיִּתְּנוּ לָהּ שִׁכְרַת הֲרַבָּה, וְדַע מִתֵּן שִׁכְרָם שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד לְבָא:

רַבֵּי חֲנַנְיָה בֶּן עֲקֻשִׁיאִי אוֹמֵר:

רָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל. לְפִיכָּה הֲרַבָּה לָהֶם
 תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנֹאמַר: אֲדוּנֵי חֶפְצָה לְמַעַן צְדָקוֹ, יִגְדִיל תּוֹרָה
 וַיֵּאדִיר:

אִין כְּאַלְהֵינוּ. אִין כְּאַדוֹנֵינוּ. אִין כְּמַלְכֵנוּ. אִין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:

מִי כְּאַלְהֵינוּ. מִי כְּאַדוֹנֵינוּ. מִי כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:

נוֹדָה לְאַלְהֵינוּ. נוֹדָה לְאַדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ. אַתָּה הוּא
 מוֹשִׁיעֵנוּ:

אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה תִּקְוֵנוּ תִּרְחֵם צִיוֹן. כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי בָּא
 מוֹעֵד:

שְׁחַתְנוּ. שְׁקָרְנוּ. שְׁחַתְנוּ זֶרַע קִדְשׁ לְבִטְלָה וּבְרָאנוּ מִשְׁחִית לְחַבֵּל.
 גַּם בְּכַנְפֵינוּ נִמְצְאוּ דָם נִפְשוֹת אֲבִיוֹנִים נְקִיִּים וְהִנֵּה דְמַעַת
 הַעֲשׂוּקִים וְאִין לָהֶם מִנְחָם. לְבִי לְבִי עַל חַלְלֵיהֶם. מַעֲי מַעֲי עַל
 הַרוּגֵיהֶם. אוּי לְרָשַׁע רָע, כִּי גָמוּל יִדְּיוֹ יַעֲשֵׂה לוֹ.

תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא
 שָׁוִה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ
 הַרְשַׁעְנוּ:

פיוט: "מי אל כמורך" - עמוד 12 <<

פתיחה לסליחות:

יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, לְפָנֶיךָ נֹאסְפִים.

מִתְאַוִּים סְלִיחָתְךָ, וְלִישְׁעָה נִכְסְפִים.

אָנָּה שְׁעָה שׁוֹעֲתָם, כְּמוֹ קָרְבֵן מוֹסְפִים.

הָאֵל הַנוֹצֵר חֶסֶד לְאֲלֹפִים:

יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, הַהוֹלְכִים שְׁחוֹחַ.

מִשְׁתַּטְּחִים וּמִתְנַפְּלִים, לְאֵל נֶאֱדָר בְּכַח.

אָנָּה שְׁעָה שׁוֹעֲתָם, כְּמוֹ רֵיחַ נִיחוּחַ:

הָאֵל הַנוֹצֵר חֶסֶד לְאֲלֹפִים:

יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, עֲלֶיךָ נִסְמָכִים.

וְאֵל רַחֲמֶיךָ פּוֹנִים, וְלִישְׁעָה חוֹכִים.

4. תפילת מנחה

וְעָרְבָה לְאֲדוֹנֵי מִנְחַת יְהוָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קְדָמָנִיּוֹת:
תָּנָא דְבֵי אֲלֵיהּ. כָּל הַשּׁוֹנֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטַח לֹו שֶׁהוּא בְּנֵן
הָעוֹלָם הַבָּא. שְׁנַאמַר:
הַלִּיכוֹת עוֹלָם לֹו. אֵל תִּקְרֵי הַלִּיכוֹת אֶלָּא הַלְכוֹת:
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינְא:
תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנַאמַר:
וְכָל בְּנֵיָה לְמִידֵי אֲדוֹנֵי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיָה. אֵל תִּקְרֵי בְּנֵיָה אֶלָּא
בּוֹנֵיָה:
יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָה שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ:
לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ:
לְמַעַן בֵּית אֲדוֹנֵי אֲלֵהֵינוּ אֲבָקֶשָׁה טוֹב לָךְ:
וְרֵאָה בְּנִים לְבְנֵיָה שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:
שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאִין לְמוֹ מְכֻשׁוֹל:
אֲדוֹנֵי עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן. אֲדוֹנֵי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

תפילת הפרנסה ועלינו לשבח - עמ' 12-13 <<

4. תפילת מנחה

את תפילת המנחה אפשר להתפלל החל מהשעה 13:00
בערך אך נוהגים להסמיך אותה לתפילת הנעילה ולהתחיל
בסביבות 16:00 וכשמתפללים ביחיד (והתפילה קצרה
יותר) אפשר גם ב17:00

טוב לומר לפני תפילת מנחה את פרשת העקידה ולפניה
בקשה זו:

אֲלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכּוֹדֶךָ. וְהַנְּשֵׂא
עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרֶךָ. וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גְּאוֹן עֲזָךְ. עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל
אֲרַצְךָ. וַיִּדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ. וַיָּבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה
יְצַרְתָּנוּ. וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְסוֹ:

אֲדוֹנֵי אֵלֵהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ. וּמְלִכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:

אֲלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְכִרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ וּפְקוּדוֹנוֹ
בְּפִקּוּדֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מְשֻׁמֵי שְׁמֵי קָדְשׁ. וְזָכַר לָנוּ אֲדוֹנֵי אֲלֵהֵינוּ
אֲהָבַת הַסְּדוּמוֹנִים אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. אֶת הַבְּרִית וְאֶת
הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׂבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה.
וְאֶת הָעֲקִידָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ כְּכַתּוּב
בְּתוֹרָתְךָ:

פרשת העקדה

וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהֶאֱלֵהֵם נֹשֶׂה אֶת אֲבָרְהָם. וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר הֲגַנִּי:

אֲתָהּ הוּא אֲדוֹנֵי אֲלֵהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרֵת
הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁבִיט הַמִּקְדָּשׁ מְנִים, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה
בְּבִיאָךְ כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר אֲדוֹנֵי אֵל מֹשֶׁה קַח לָךְ סַמִּים נְטָף וְשִׁחַלְתָּ וְחִלְבְּנָה סַמִּים
וְלִבְנָה זָכָה. בַּד בְּבַד יִהְיֶה:

וְעֲשִׂיתָ אִתָּהּ קִטְרֵת רִקַּח מִעֵשֶׂה רוּקַח. מִמֶּלַח טְהוֹר קִדְשׁ:

וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֵדוּת בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אֲנִיעַד לָךְ שְׁמָה. קִדְשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:

וְנֹאמַר: וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֵת סַמִּים. בְּבִקְרָא בְּבִקְרָא בְּהִיטִיבו
אֶת הַגֵּרֵת וְקִטְרִינָה:

וּבִהְעֵלַת אֶהְרֹן אֶת הַגֵּרֵת בֵּין הָעֲרֻבִים וְקִטְרִינָה. קִטְרֵת תָּמִיד
לְפָנֶי אֲדוֹנֵי לְדִרְתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן. פְּטוּם הַקִּטְרֵת כִּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מִנִּים
הֵיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמֵשֶׁה כְּמִנְיֵן יְמוֹת הַחֲמָה. מִנָּה
בְּכָל יוֹם. מִחֲצִיתוֹ בְּבִקְרָא וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרְבֵי. וְשִׁלְשָׁה מִנִּים יִתְרִים
שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כִּהְיוּ גְדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפִנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים.
וּמִחֲצִיָּתוֹ לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדִי לְמַנִּים מִצְוֹת דָּקָה מִן
הַדָּקָה. וְאֶחָד עֶשְׂרֵי סַמִּינִים הֵיוּ בָהּ. וְאֵלוֹ הֵן:

א הַצָּרִי. ב הַצַּפְרָן. ג וְהַחֲלִבָּנָה. ד וְהַלְּבֹנָה. מִשְׁקַל שְׁבַעִים
שְׁבַעִים מִנָּה. ה מוֹר. ו וְקִצְיָעָה. ז וְשִׁבּוֹלֵת גֵּרֵד. ח וְכַרְכּוּם. מִשְׁקַל
שְׁשֶׁה עֶשְׂרֵי שְׁשֶׁה עֶשְׂרֵי מִנָּה. ט הַקּוֹשֶׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי. י קְלוּפָה
שְׁלֹשָׁה. יא קְמֹמֹן תְּשַׁעָה.

בוֹרֵית כְּרִשְׁנָא תִשְׁעָה קִבּוּי. יוֹ קַפְרִיסִין סָאִין תְּלַת וְקִבּוּי תְּלַתָּא.
וְאִם לֹא מִצָּא יוֹן קַפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חֲמֵר עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית
רוּבַע. מַעְלָה עֶשְׂרֹן כָּל שְׁהוּא.

רַבִּי נֶתַן הַבְּבִילִי אוֹמֵר: אִף כִּפֶּת הַיָּרְדֵן כָּל שְׁהִיא. אִם נֶתַן בָּהּ
דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חָיִב מִיתָה:

רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנוֹטֵף מִעֲצֵי
הַקִּטְרֵף. בוֹרֵית כְּרִשְׁנָא לְמָהּ הִיא בְּאָהָ? כְּדִי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת
הַצַּפְרָן כְּדִי שְׁתֵּהָא נָאָה. יוֹן קַפְרִיסִין לְמָהּ הִיא בְּאָהָ? כְּדִי לְשָׂרוֹת
בוֹ אֶת הַצַּפְרָן כְּדִי שְׁתֵּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפְיוּ לְהָא אֶלָּא
שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תָּנָא רַבִּי נֶתַן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר: הַדֶּק הֵיטֵב. הֵיטֵב
הַדֶּק. מִפְּנֵי שֶׁהוּא יִפֶּה לְבָשִׁמִּים. פְּטָמָה לְחַצְאִין כְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ
וּלְרִבִיעֵי לֹא שְׁמַעְנוּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכֶּלֶל: אִם כְּמִדְּתָהּ כְּשֶׁרָה לְחַצְאִין. וְאִם חֲסַר
אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חָיִב מִיתָה:

תָּנִי בַר קַפְרָא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיטָה בְּאָה שֶׁל
שִׁירִים לְחַצְאִין.

וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא: אֵלוֹ הֵי נוֹתֵן בָּהּ קִרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אִין אֲדָם
יְכוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ? מִפְּנֵי
שֶׁהַתוֹרָה אָמְרָה:

כִּי כָּל שָׂאֵר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לְאֲדוֹנֵי :

אֲדוֹנֵי צְבָאוֹת עֲמֹנוּ. מִשְׁגָּב לָנוּ אֵלֵהֵי יַעֲקֹב סָלָה:

אֲדוֹנֵי צְבָאוֹת. אֲשֶׁרֵי אֲדָם בִּטְחָ בָּךְ:

אֲדוֹנֵי הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

4. תפילת מנחה

ואתה קדוש. יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר, קדוש
קדוש קדוש אדוני צבאות. מלא כל הארץ כבודו:

ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול. ברוך כבוד אדוני
ממקומו: אדוני ימלך לעולם ועד:

אדוני אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם
ליצר מחשבות לבב עמך. והכן לבכם אליך:

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו. ולא יעיר
כל חמתו:

כי אתה אדני טוב וסלח. ורב חסד לכל קראיך:

צדקתך צדק לעולם. ותורתך אמת:

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם:

ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה:

אדוני צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה:

אדוני צבאות. אשרי אדם בטח בך:

אדוני הושיעה. המלך יענגנו ביום קראנו:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו
תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו.
וישים בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם.
לא ניגע לריק ולא נלד לבקהל. יהי רצון מלפניך אדוני אלהינו
ואלהי אבותינו, שנסמר חסדך ומצותיך בעולם הזה. ונזכה ונחיה
ונייש טובה וברכה לחיי העולם הבא:

למען יזמרה כבוד ולא ידם. אדוני אלהי לעולם אודך:

אדוני חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ונאדיר:

ויבטחו בך יודעי שמך. כי לא עזבת דורשיך אדוני:

אדוני אדנינו. מה אדיר שמך בכל הארץ:

חזקו ונאמץ לבבכם כל המיחילים לאדוני :

את קריאת התורה לא ניתן לקיים ביחידות, כדאי לקרוא
את ספר יונה מתוך התנ"ך.

תפילה לתפילה: "חון תחון"

חון תחון על בניך, לך שבים.

ובפחד לפניך, נצבים. יראים עת יקראו, לדיון. כי על פן באו,
נכאבים:

זכר תזכר רחמים, יום הדיון. הפך פעם וזעמים, עת תדיון. ליראיך
ולחושבי שמך, המה יושבי. על מדיון:

קרב לי שנת גאל, ופדני. על מי מנוחות האל, תנחני. וזכר לי
זכות איש תם. על לבך פחותם, שימני:

תפילת העמידה כמו בתפילת ערבית ושחרית -
עמודים 6-10 (בתפילת הלחש וידוי מס 7) <<

אדוני צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: אדוני צבאות.
אשרי אדם בטח בך: אדוני הושיעה. המלך יענגנו ביום קראנו:

וערבה לאדוני מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים
קדמניות:

פתיחה לתפילה:

יהי חסדך אדוני עלינו, באשר יחלנו לך:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהלוד סלה:

אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שאדוני אלהיו:

תהלה לדוד. ארוממה אלוהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד:

בכל יום אברכה. ואהלה שמך לעולם ועד:

גדול אדוני ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר:

דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו:

הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיחה:

ועוז נוראתיך יאמרו. וגדולתך אספרנה:

זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירגנו:

חנן ורחום אדוני. ארף אפיים וגדל חסד:

טוב אדוני לכל. ורחמיו על כל מעשיו:

יודך אדוני כל מעשיך. וחסידיך יברכוך:

כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו:

להודיע לבני האדם גבורתיו. וכבוד הדר מלכותו:

מלכותך מלכות כל עמים. וממשלתך בכל דור ודר:

סומך אדוני לכל הנפלים. וזוקף לכל הכפופים:

עיני כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו:

פוחם את ידך. ומשביע לכל חי רצון:

צדיק אדוני בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו:

קרוב אדוני לכל קראיו. לכל אשר יקראהו באמת:

רצון יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם:

שומר אדוני את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד:

תהלת אדוני ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם להלילה:

קדושת "ובא לציון" (ללא הקטעים בארמית)

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב. נאם אדוני: ואני זאת בריתי
אותם אמר אדוני. רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך. לא
ימוש מפיו ומפי ורעה ומפי ורעה ורעה אמר אדוני מעתה ועד
עולם:

4. תפילת מנחה

וידוי למנחה (8)

אלהינו ואלהי אבותינו.
אל תעש עמנו כלה. תאחז ידך במשפט:
בבא תוכחה נגדך. שמנו מספרך אל תמח:
גשתך לחקר מוסר. רחמיך יקדמו רגלך:
דלות מעשים בשורך. קרב אדק מאליך:
הורנו, בזעקנו לך. צו ישועתנו במפגיע:
ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו:
זכר נאמת. עדות לא תשכח מפי זרעו:
חוקם תעודה תתיר. סודך שים בלמודך. טבור אגן הטהר. נא
אל יחסר המזג:
יה, דע את ישראל אשר ידעוך. מגר את הגוים אשר לא ידעוך:
פי תשיב לבצרון. לכודים אסירי התקוה:
אנא ה' אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מלכנו מתחנתנו. שאין אנחנו עצי פנים וקשי ערך לומר לפניך
ה' אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל
חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:
חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי. אמרתי אודה עלי פשעי לה'.
ואתה נשאת עון חטאתי סלה:
(תהלים לב,ה) מכסה פשעיו לא יצליח. ומודה ועזב ירחם:
(משלי כח, יג):
אשמנו. אכלנו מאכלות אסורות.
בגדנו. בטלנו תורתך.
גזלנו. גנבנו. גאינו.
דברנו דפי ולשון הרע. דברנו אחד בפה ואחד בלב.
העוינו. הרהרנו הרהורים רעים ביום ובאנו לידי טמאת קרי
בלילה.
והרשענו. ויעדנו עצמנו לדבר עברה.
זדנו. זנינו אחר לבנו ועינינו.
חמסנו. חמדנו.
חפלונו שקר ומרמה.
יאעצנו עצות רעות עד אין חקר.
כזבנו. כעסנו.
לצנו. לוצצנו.
מרדנו. מרינו דברך. מרדנו במלכות שמים. מרדנו במלכות בית
דוד. מאסנו בבית המקדש. ושלשלתם אנחנו מבקשים.
נאצנו. נאפנו. נשבענו לשוא ולשקר. נדרנו ולא שלמנו.

סרנו. סוררים ומורים היינו.
עוינו. עברנו על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. עברנו על
כריתות ומיתות בית דין. עברנו על חלול השם.
פשענו. פגמנו באות ברית קדש.
צרנו. צערנו אב ואם.
קשינו ערך. קלקלנו צנורות השפע.
רשענו. רעים לשמים ולבריות היינו.
שחתנו. שקרנו. שחתנו ורע קדש לבטלה ובראנו משחית לחבל.
גם בכנפינו נמצאו דם נפשות אביונים נקיים והנה דמעת
העשוקים ואין להם מנחם. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על
הרוגיהם. אוי לרשע רע, כי גמול ידיו יעשה לו.
תעבנו. תעינו ותעתענו.
וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק
על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:
אשמנו מכל עם.
בזנונו מכל גוי.
גלה ממנו מושל.
דנה לבנו בחטאינו.
החבל אוינו.
ונפרע פארנו.
זבול מקדשנו.
ארב בעונינו.
טירתנו היתה לשמה.
יפי אדמתנו לזרים.
כחנו לנכרים:
לעינינו עשקו עצמנו.
ממשך ומרט ממנו.
נתנו עצם עלינו.
סבלנו על שכמנו.
עבדים משלו בנו.
פורק אין מינדם.
צרות רבות סבבנו.
קראנוך ה' אלהינו.
רחקת ממנו בעונינו.
שבנו מאחריך.
תעינו פצאן ואבדנו.

5. תפילת הנעילה

יְהִי לָהֶם לְסִתְרָה. וְחִלָּצֵם מִמָּאֲרָה. וְחַתְּמֵם לְהוֹדּוּ וּלְגִילָהּ. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:

אל נורא עליה. המציא לנו מחילה. בשעת הנעילה:

חון אותם ורחם. וכל לוחץ ולוחם. עשה בהם פליה. בשעת הנעילה:

אל נורא עליה. המציא לנו מחילה. בשעת הנעילה:

זכור צדקת אביהם. וחדש את ימיהם. כקדם ותחלה. בשעת הנעילה:

אל נורא עליה. המציא לנו מחילה. בשעת הנעילה:

קרא נא שנת רצון. והשב שארית הצאן. לאהליבה ואהלה. בשעת הנעילה:

אל נורא עליה. המציא לנו מחילה. בשעת הנעילה:

מחה כעב פשעים. ועשה נא חסד עם. מקראים סגלה. בשעת הנעילה:

תזכו לשנים רבות. הבנים והאבות. בדיצה ובצלה. בשעת הנעילה:

אל נורא עליה. המציא לנו מחילה. בשעת הנעילה:

מיכאל שר ישאל. אליהו וגבריאל. בשרו נא הגאלה. בשעת הנעילה:

אל נורא עליה. המציא לנו מחילה. בשעת הנעילה:

פתיחה לתפילה:

יהי חסדך אדוני עלינו. פאשר יחלנו לך:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהלואך סלה:

אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שאדוני כתר אלהיו:

תהלה לך. ארוממה אלוהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד:

בכל יום אברכה. ואהללה שמך לעולם ועד:

גדול אדוני חכמה ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר:

דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו:

הדר כבוד הודך. ודברי נפלאתיך אשיחה:

ועוזו נוראתיך יאמרו. וגדולתך אספרנה:

זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו:

חנון ורחום אדוני בינה. ארף אפים וגדל חסד:

טוב אדוני חסד לכל. ורחמיו על כל מעשיו:

יודוך אדוני גבורה כל מעשיך. וחסדיך יברכוכה:

כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו:

להודיע לבני האדם גבורתו. וכבוד הדר מלכותו:

מלכותך מלכות כל עלמים. וממשלתך בכל דור ודר:

ועדן לא שבנו מתענתנו. והיאך נעזי פנינו. ונקשה ערפנו. לומר
לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו:

אבינו מלכנו - עמוד 24 <<

פתיחה לסליחות:

יה שמע אביונה. המחלים פניו. אבינו לבניו. אל תעלם אביונה.
יה עם ממשעמקים. וקראו מרב מצוקים. אל נא תשיבם רקים.
היום מלפניו: יה שמע אביונה. המחלים פניו. אבינו לבניו. אל
תעלם אביונה.

הוותם ועונם. מחה ורפי זדונם. ואם לא תעשה למענם. עשה
צורי למענה: יה שמע אביונה. המחלים פניו. אבינו לבניו. אל
תעלם אביונה.

ומחה היום חובם. ורצה כמו שי ניבם. ולך תכין לבם. וגם
תקשיב אביונה: יה שמע אביונה. המחלים פניו. אבינו לבניו. אל
תעלם אביונה.

דמעת פניהם תשעה. ותאסף ערר תועה. ותקים לך רועה. ופקד
בטוב צאנה: יה שמע אביונה. המחלים פניו. אבינו לבניו. אל
תעלם אביונה.

הולכי בדרך נכוחה. תבשרם היום סליחה. ובתפלת המנחה.
המציאם חנה: יה שמע אביונה. המחלים פניו. אבינו לבניו. אל
תעלם אביונה.

קטעים נבחרים מתוך הסליחות שניתן לומר גם

ביחיד -

עמודים 25-26 <<

"אלוהינו שבשמים" - עמודים 10-11 <<

עלינו לשבח - עמוד 16 <<

5. תפילת הנעילה

פיוט פתיחה לתפילת הנעילה:

אל נורא עליה. המציא לנו מחילה. בשעת הנעילה:

מתי מספר קרואים. לך עין נושאים. ומסלדים בחילה. בשעת
הנעילה:

אל נורא עליה. המציא לנו מחילה. בשעת הנעילה:

שופכים לך נפשם. מחה פשעם וכחשם. והמציאם מחילה.
בשעת הנעילה:

אל נורא עליה. המציא לנו מחילה. בשעת הנעילה:

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים
לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים:
ברוך אתה אדוני, מחיה המתים:

3. ברכת קדושה:

אתה קדוש ושמה קדוש. וקדושים בכל יום
יהללוך סלה:

לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום
וקדוש:

ובכן יתקדש שמה אדוני אלהינו על ישראל
עמך:

ובכן תן פחדך אדוני אלהינו על כל מעשיך.
ואימתך על כל מה שבראת. וייראוך כל
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו
כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם.
שידענו אדוני אלהינו שהשלטון לפניך. עז
בידך וגבורה בימינך. ושמה נורא על כל מה
שבראת:

ובכן תן כבוד לעמך. תהלה ליראיך. ותקנה
טובה לדורשיך. ופתחון פה למיחלים לך.
שמחה לארצך. ששון לעירך. וצמיחת קרן
לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך,
במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו.
וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה.
והרשעה כלה בעשן תכלה. כי תעביר
ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלה אתה הוא אדוני אלהינו מהרה על כל
מעשיך. בהר ציון משכן כבודך. ובירושלים
עיר מקדשך. פכתוב בדברי קדשך:

ימלה אדוני לעולם אלהיך ציון לדר ודר
הללויה:

קדוש אתה ונורא שמה. ואין אלוה מבלעדיך.
פכתוב ויגבה אדוני צבאות במשפט והאל
הקדוש נקדש בצדקה.

סומך אדוני תפארת לכל הנפלים. וזוקף לכל הכפופים:
עיני כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
פיתם את ידך ומשביע לכל חי רצון:

צדיק אדוני יסוד בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו:
קרוב אדוני מלכות לכל קראיו. לכל אשר יקראהו באמת:
רצון יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם:

שומר אדוני נצח את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת אדוני הוד ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

שובה למעונך ושכון בבית מאנך. כי כל פה וכל לשון יתנו הוד
והדר למלכותך:

ובגנה יאמר. שובה אדוני רבבות אלפי ישראל:
השיבנו אדוני אליך ונשובה. חדש ימינו כקדם:

תפילת העמידה

מתפללים בעמידה ברגליים צמודות ובלחש, 7 ברכות

אדני, שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

1. ברכת אבות:

ברוך אתה אדוני, אלהינו ואלהי אבותינו.
אלהי אברהם. אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים
טובים. קונה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא
גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. **חתמנו בספר
חיים.** למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן:
ברוך אתה אדוני, מגן אברהם:

2. ברכת "מחיה המתים":

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה. רב
להושיע. מוריד הטל. מכלכל חיים בחסד.
מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים
ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

ברוך אתה אדוני, המלך הקדוש:

באפו: אדוני אלהי ישראל מלך. ומלכותו בכל משלה:

4. ברכת קדושת היום:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלפני לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה נא במנוחתנו: קדשנו במצותיך, שים חלקנו בתורתך, שבענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה אדוני אלהים אמת, ודברך מלפני אמת וקים לעד.

ותתן לנו אדוני אלהינו באהבה את יום הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום מקרא קדש הזה. למחילה ולסליחה ולכפרה. ולמחל בו את כל עונותינו. באהבה מקרא קדש. וזכר ליציאת מצרים:

ברוך אתה אדוני, מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הכפורים:

אלהינו ואלהי אבותינו. מחול לעונותינו ביום הכפורים הזה. ביום סליחת העון הזה. ביום מקרא קדש הזה. מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך. כאמר: אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני. וחסאתיך לא אזכר:

5. ברכת העבודה:

רצה אדוני אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ונאמר: מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך. שובה אלי כי גאלתיך:

ואתה, ברחמיך הרבים. תחפץ בנו ותראנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים:

ונאמר: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאתיכם לפני אדוני תטהרו:

ברוך אתה אדוני, המחזיר שכנתו לציון:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרונו וזכרון אבותינו. וזכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום הכפורים הזה. ביום סליחת העון הזה. ביום מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו אדוני אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

6. ברכת ההודאה:

מודים אנחנו לך שאתה הוא אדוני אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נשיך שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך. המרחם כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלוד על כל העולם כלו בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עזך. על כל יושבי תבל ארצה. וידע כל פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפני לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה:

וחתום לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:

5. תפילת הנעילה

ברוך אתה אדוני, הטוב שמך ולך נאה
להודות:

את כל עונותינו. למען נחיד מעשך דינו. ונשוב לעשות חסד
רצונך בלבב שלם. ואתה ברחמיך הרבים רחם עלינו. כי לא
תחפץ בהשחתת עולם. שצאמר:

דְּרָשׁוּ אֲדוֹנָי בְּהַמְצָאוֹ, קִנְיָהוּ בְּהִיּוֹת קָרוֹב:

וּנְאָמָר: יַעֲזֹב רְשָׁע דְרָכּוֹ וְאִישׁ אָנוֹן מַחְשַׁבְתּוֹ, וְיָשֵׁב אֶל אֲדוֹנָי
וְיִרְחַמֵּהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ:

וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֲרַךְ אַפִּים וְרַב חַסֵּד וּמִרְבֵּה
לְהַטִּיב. וְרוֹצֵה אֶתְּךָ בַּתְּשׁוּבָתוֹ שֶׁל רְשָׁעִים. וְאִין אֶתְּךָ חֲפֵץ
בְּמִיתָתוֹ. שִׁנְאַמָר:

אָמַר אֱלֹהִים חַי אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי אֲדוֹנָי (אֱלֹהִים קרִי), אִם אֶחֱפֵץ
בְּמוֹת הַרְשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רְשָׁע מִדְרָכּוֹ וְחִיָּה, שׁוּבוּ שׁוּבוּ
מִדְרָכֵיכֶם הַרְעִים וְלָמָּה תִּמְוֹתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

וּנְאָמָר: הֶחֱפֵץ אֶחֱפֵץ מוֹת רְשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי אֲדוֹנָי (אֱלֹהִים קרִי),
הַלּוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכּוֹ וְחִיָּה:

וּנְאָמָר: כִּי לֹא אֶחֱפֵץ בְּמוֹת הַמָּת נְאֻם אֲדֹנָי אֲדוֹנָי (אֱלֹהִים קרִי),
וְהִשִּׁיבוּ וְחִי:

כִּי אַתָּה סוֹלֵחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹחֵל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִבְּלַעֲדֵיךָ אִין לָנוּ
מַלְךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהֵי. עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדָאִי, וְעָכְשׁוֹ שְׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלוֹ לֹא
נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי, קוֹל וְחִמָּר בְּמִיתָתִי. הָרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ אֲדוֹנָי
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּכְלִי מֵלֹא בּוֹשָׁה וְכָלְמָה:

(וְצָרֶךָ הֵייתִי לומר שׁוֹב לֹא אֶעֱשֶׂה, לולֹא כִּי יִגְרַתִּי מִהַיָּצָר הָרַע
כִּי הוּא מֵאֵשׁ וְאֲנִי בְּשָׂר וָדָם וְלֹא אוֹכֵל לוֹ, וְאֵין הֵייתִי מוֹסִיף עַל
חַטָּאתִי פֶשַׁע. אָבֵל: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שֶׁלֹּא אֶחְטֵא עוֹד. וְיִמָּה שִׁחַטְתִּי לְפָנֶיךָ מִחַסַּד בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים,
אָבֵל לֹא עַל יְדֵי יִשׁוּרִין וְחוֹלָאִים רָעִים:

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
תִּדּוּם. וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתְךָ
וְמַלְקֵל מַחְשָׁבוֹתַי. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ.
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

יְהִי לְרְצוֹן אֲמִרִי פִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. אֲדוֹנָי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ לְעֲשׂוֹת חֲסִי רְצוֹנְךָ
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם:

עד כאן תפילת הלחש.

וידוי לנעילה (10):

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה. תֵּאָחַז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט:

בָּבֶא תוֹכַחָה נִגְדְּךָ. שְׁמֵנוּ מִסַּפְרְךָ אֵל תִּמְחַח:

גְּשִׁתְךָ לְחַקֵּר מוֹסֵר. רַחֲמֵיךָ יִקְדָּמוּ רַגְלֶיךָ:

7. ברכת השלום:

שְׁלֹם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וְחַסֵּד צְדָקָה
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וּבְרַכְנוּ
אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאָחֵד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ
נִתַּתְּ לָנוּ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים. אֶהְבֶּה
וְחַסֵּד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוֹב עוֹז וְשְׁלוֹם:

וּבְסִפּוֹר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִינֶסָה טוֹבָה
וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִחְתָּם
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְלְשְׁלוֹם:

ברוך אתה אדוני, המברך את עמו ישראל
בשלום. אמן:

וידוי בתפילת לחש של מוסף (9):

יְהִי לְרְצוֹן אֲמִרִי פִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. אֲדוֹנָי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אָנָּה אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תֵּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל
תִּתְעַלֵּם מִלְּפָנֵינוּ מִתְּחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי פְּנִים וְקִשָּׂה עַרְךָ
לוֹמַר לְפָנֶיךָ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חַטָּאֵנוּ. אָבֵל חַטָּאֵנוּ. עוֹיֵנוּ. פֶּשַׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵּיתֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבְרָנוּ דְפִי וְלָשׁוֹן הָרַע. הֶעָוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
וְזָנוּ. חִמְסָנוּ. טְפִלְנוּ שְׁקוֹר וּמִרְמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כְּזָבְנוּ.
כְּעָסָנוּ. לָצָנוּ. מִרְדָּנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְנוּ. עוֹיֵנוּ.
פֶּשַׁעֵנוּ. פְּגָמָנוּ. צָרְנוּ. צַעְרָנוּ אָב וְאָם. קָשִׁינוּ עַרְךָ. רְשָׁעֵנוּ.
שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיָנוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוֶה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק
עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ. וְאַנַּחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

בקשות בסיום תפילת הלחש של הנעילה:

מִה נֵאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מִרוֹם וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

מִה אֲנַחְנוּ. מִה חֵיֵינוּ. מִה חֶסְדְּנוּ. מִה כְּחָנוּ. מִה גְבוּרָתֵנוּ. מִה
נֵאמַר לְפָנֶיךָ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים
כְּאִין לְפָנֶיךָ. וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁם כְּלֹא הִיוּ. וְחַקְמִים כְּכִלֵי מַדְעָה. וְגִבּוֹנִים
כְּכִלֵי הַשִּׁפְלָה. כִּי כָּל מַעֲשֵׂינוּ תִּהְיֶה. וְיָמֵי חַיֵּינוּ הֵבֵל לְפָנֶיךָ. וּמוֹמֵר
הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין. כִּי הַכֵּל הֵבֵל:

אַתָּה הַבְּדֵלֵת אָנוֹשׁ מֵרֵאשׁ. וְתַכְיֵרְהוּ לַעֲמַד לְפָנֶיךָ. כִּי מִי יֵאמָר
לָךְ מִה תִּפְעַל. וְאִם יִצְדַּק מִה יִתּוֹן לָךְ. וְתַתֵּן לָנוּ אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ
בְּאֶהְבֶּה אֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. אֶת
יוֹם מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה. לְמַחְלָה. וְלְסְלִיחָה. וְלִקְפָּרָה. וְלִמְחֹל בּוֹ

5. תפילת הנעילה

שחתנו. שסרנו. שחתנו זרע קדש לבטלה ובראנו משחית לחבל.
גם בכנפיו נמצאו דם נפשות אביונים נקיים והנה דמעת
העשוקים ואין להם מנחם. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על
הרוגיהם. אוי לרשע רע, כי גמול ידיו יעשה לו.

תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא
שנה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו
הרשענו:

רבון העולמים. חתמנו לחיים. ותן לנו אל עולם. החיים והשלום:
וחתם לחיים כל בני בריתך כלם. אלהים חיים ומלך עולם:

ובספר חיים נזכר ונחתם עם ברים ורצויים. כל הכתוב לחיים:
היום תחתמנו לחיים טובים אדיר ונאור. כי עמך מקור חיים,
באורך נראה אור:

בעת נעילת שערי היכל שוכן מעונה. יבקש את עון ישראל
ואיננו, ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה:

ובשעת נעילת שערי שמים תסלח עונותם. ותשליך במצלות ים
כל חטאתם:

והודע למתודים בנעילה לפניה. ארח חיים, שבע שמחות את
פניה:

ועל המתודים לפניה בעת הזאת תתנחם. ומודה ועזב ירחם:

אשמנו מכל עם.

בושנו מכל גוי.

גלה ממנו מוש.

דוה לבנו בחטאינו.

החבל אינו.

ונפרע פארנו.

זבול מקדשנו.

חרב בעונינו.

טירתנו היתה לשמה.

יפי אדמתנו לזרים.

כחנו לנכרים:

לעינינו עשקו עמלנו.

ממשך ומרט ממנו.

נתנו עלם עלינו.

סבלנו על שכמנו.

עבדים משלו בנו.

פורק אין מידם.

צרות רבות סבבנו.

דלות מעשים בשורה. קרב צדק מאלה:

הורנו, בועקנו לה. צו ישועתנו במפגיע:

ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו:

זכר נאמת. עדות לא תשכח מפי זרעו:

חותם תעודה תתיר. סודך שים בלמודך.

טבור אגן הסהר. נא אל יחסר המזג:

יה, דע את ישראל אשר ידעוה. מגר את הגוים אשר לא ידעוה:

כי תשיב לבצרון. לכודים אסירי התקוה:

אנא אדוני אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניה תפלתנו ואל
תתעלם מלפנו מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר
לפניה אדוני אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו.
אבל חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

חטאתי אודיעה ועוני לא כשיתי. אמרתי אודה עלי פשעי לידוך.
ואתה נשאת עון חטאתי סלה:

מכסה פשעיו לא יצליח. ומודה ועזב ירחם:

אשמנו. אכלנו מאכלות אסורות.

בגדנו. בטלנו תורתך.

גזלנו. גנבנו. גאינו.

דברנו דפי ולשון הרע. דברנו אהד בפה ואחד בלב.

העוינו. הרהרנו הרהורים רעים ביום ובאנו לידי טמאת קרי
בלילה.

והרשענו. ויעדנו עצמנו לדבר עברה.

זדנו. זנינו אחר לבנו ועינינו.

חמסנו. חמדנו.

טפלנו שקר ומרמה.

יעצנו עצות רעות עד אין חקר.

כזבנו. כעסנו.

לצנו. לוצצנו.

מרדנו. מרינו דברך. מרדנו במלכות שמים. מרדנו במלכות בית
דוד. מאסנו בבית המקדש. ושלשתם אנחנו מבקשים.

נאצנו. נאפנו. נשבענו לשוא ולשקר. נדרנו ולא שלמנו.

סרנו. סוררים ומורים היינו.

עוינו. עברנו על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. עברנו על
כריתות ומיתות בית דין. עברנו על חלול השם.

פשענו. פגמנו באות ברית קדש.

צרנו. צערנו אב ואם.

קשינו ערף. קלמלנו צנורות השפע.

רשענו. רעים לשמים ולבריות היינו.

5. תפילת הנעילה

קראנוך אדוני אלהינו.
רחמך ממנו בעונינו.
שבנו מאחריך.
תעניו כצאן ואבדנו. ועזוין לא שבנו מתעיתנו.
והיאך נעזי פנינו. ונקשה ערפנו. לומר לפניך אדוני אלהינו
ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו:
ובספר חיים זכרנו וחתמנו:
אדוני יהמו נא רחמיה עלינו. אדוני פחותם על לב היום שימנו.
ובספר חיים זכרנו וחתמנו:
אדוני ריבה ריבנו ולחם לוחמינו.
ובספר חיים זכרנו וחתמנו:
אדוני ברה את לחמנו ואת מימינו.
ובספר חיים זכרנו וחתמנו:

פיוט: "מי אל כמורך" - עמוד 12 <<

פתיחה לסליחות:

שכט יהודה בדם ובצער. הישאג אריה ביער:
מקוים ישועתך אבות ובנים. העניים והאביונים:
עמד בפירץ כל נהיה לשחק. למה אדוני תעמד ברחוק:
יונתך עד שערי מות הגיעה. יושב הפרובים הופיעה:
הבה לנו עזרת מצר. היד אדוני תקצר:
חדש ימינו בגלות ישן. עורה למה תישן:
זכר בניך בארץ לא להם. וזר לא יקרב אליהם:
מץ הנחתם גלה לגלמודה. ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה:
שועתנו תעלה לשמי מרומים. אל מלך יושב על כסא רחמים:
קטעים נבחרים מתוך הסליחות שניתן לומר גם ביחיד:
עננו אלהי אברהם עננו:
עננו ופחד יצחק עננו:
עננו אביר יעקב עננו:
עננו מגן דוד עננו:
עננו העונה בעת רצון עננו:
עננו העונה בעת צרה עננו:
עננו העונה בעת רחמים עננו:
עננו אלהי המרפכה עננו:
עננו אלהי דמאיר עננו:
עננו רחום וחנון עננו:
אדוני חננו והקימנו. ובספר חיים זכרנו וחתמנו:
אדוני ביום ישועתה בשרנו ורחמנו.

קבלת עול מלכות שמיים בסיום היום הקדוש:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ. אֲדוֹנָי אֶחָד:

בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

1. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:
2. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:
3. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:
4. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:
5. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:
6. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:
7. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים. אֲדוֹנָי הוּא הָאֱלֹהִים:

1. קְרָאתִי בְּכָל לַב עֲנֵנִי אֲדוֹנָי חֲסִידָה אֲצֵרְהָ:
2. קְרָאתִי בְּכָל לַב עֲנֵנִי אֲדוֹנָי חֲסִידָה אֲצֵרְהָ:
3. קְרָאתִי בְּכָל לַב עֲנֵנִי אֲדוֹנָי חֲסִידָה אֲצֵרְהָ:
4. קְרָאתִי בְּכָל לַב עֲנֵנִי אֲדוֹנָי חֲסִידָה אֲצֵרְהָ:
5. קְרָאתִי בְּכָל לַב עֲנֵנִי אֲדוֹנָי חֲסִידָה אֲצֵרְהָ:
6. קְרָאתִי בְּכָל לַב עֲנֵנִי אֲדוֹנָי חֲסִידָה אֲצֵרְהָ:
7. קְרָאתִי בְּכָל לַב עֲנֵנִי אֲדוֹנָי חֲסִידָה אֲצֵרְהָ:

עלינו לשבח - עמ' 13 <<

אחר כך אומרים פסוקים אלו:

יבאו ויגידו צדקתו, לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה:

לֵךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶה, וּשְׂתַה בְּלֵב טוֹב יִינֶה. כִּי כָּבֵד רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשָׂיו:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּבֹשׁ אֶת כּוֹכְשֵׁנוּ: כְּלָה אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְחַץ אֶת לוחֲצֵינוּ: לְחֵם אֶת לוחֲמֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לְבַנּוּ לְטוֹבָה לְעַבּוֹדְתֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים נִקֵּם אֶת נַקְמָתנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים סִמְךָ אֶת נְפִילָתנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים סִמְךָ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֵלֵת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲנֵה אֶת עֲתִירָתנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ: עֲנֵה מְעַנְנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים פְּדֵנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ: פְּדֵנוּ מִיַּד יִצְרָנוּ הָרַע:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צִוֵּה אֲתָנוּ בְּרוֹכֹתֶיךָ: צִוֵּה אֲתָנוּ יְשׁוּעוֹתֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צְדָקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ: (צְדָקָנוּ בְּדִינְנוּ):

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרֵב לָנוּ חַץ הַגְּאֻלָּה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה: קָרְבָנוּ לְעַבּוֹדְתֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֻלָּנוּ: רְאֵה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רְפָא כָּל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: רְאֵה בְּדַחַק הַשְּׁעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׂעָה אֶת שׁוֹעֲתֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שִׁית שְׁלוֹם בְּיַמֵּינוּ: שִׁית שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְצֶךָ: תֵּן שְׁבַע בְּעוֹלָם:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שְׁלוֹם בְּמִלְכוּת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה בְּעֵתוֹ בְּאַרְצֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן זֶרַע וְזוֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכְל:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן לְחֵם לְפִי הַטָּף לְשַׁבַּע:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תִּכּוֹן תְּפִלָּתנוּ קִטְרֵת לְפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיְבוֹשׁוּ. יִחַזּוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלְמוּ. כִּי אַתָּה אֲדוֹנָי עֲזָרְתָנוּ וְנִחַמְתָּנוּ:

כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנָי אֲדוֹנָי תִּטְהָרוּ:

מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעִבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵי נַחְלָתוֹ. לֹא הִחְזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חִפֵּץ חַסֵּד הוּא:

יָשׁוּב וְרַחֲמֵנוּ יִכְבַּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵנוּ:

תֵּתֵן אֲמַת לְיַעֲקֹב חַסֵּד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיַּמֵּי קָדְמָה: